

آن لائن

عید الاضحیٰ مبارک

صحتمند زمین صحتمند فصل
خوشحال آبادگار مهم

صحتمند زمین، صحتمند فصل، خوشحال آبادگار

حکومت سندھ
ڈائریکٹوریٹ زراعتی اصلاحات اور سرکاری نشریات
ڈویژنل سیمینار
حیدرآباد، سندھ 25 جون 2022

International of Agriculture Information among Farming Community Through Demonstration
Print and E-Media Phase-II Year 2021-22

SINDH ZARA'AT

ماہوار

سندھ زراعت

میگزین

JULY-2022



ویڈیو مشورے و معلومات لاء

0311-1646111 ڈیگرافک ویب سائٹ



Unnamed Road, Ummerkot, Sindh, Pak

LAT LANG
25 525075 69.735871 66054
2022-05-24 00:45:57 AM



سنڌ سرڪار پاران تازو سنڌ ۾ پيل برساتن جي ڪري
زراعت کي ٿيندڙ نقصان جو ازالو ڪرڻ لاءِ
سڀني ضلعن ۾ سروي ڪرائڻ جو فيصلو

منظور حسين وساڻ

مشير زراعت، حڪومت سنڌ



جناب منظور حسين وساڻ، مشير زراعت، حڪومت سنڌ
جي هدايتن تحت چوماسي جي مينهن جي ٻئين لهر جي
پيش نظر زراعت کاتي جي سڀني ضلعي آفيسرن کي الرٽ ڪرڻ سان گڏ
حيدرآباد ۾ زراعت کاتي جي ڊائريڪٽر جنرل زرعي توسيع سنڌ جي آفيس ۾
آبادگارن سان رابطي ۾ رهڻ لاءِ ڪنٽرول روم قائم ڪيو ويو آهي.

سروي لاءِ هدايتون جاري ڪيون ويون آهن ته سروي ڪري پتو لڳايو وڃي ته
سنڌ ۾ ڪٿي ڪٿي ۽ ڪهڙن فصلن کي نقصان پهتو آهي. سروي رپورٽ جو
جائزو وٺي سنڌ حڪومت برساتن سبب آبادگارن جي فصلن کي ٿيندڙ نقصان
جو ازالو ڪندي. مشير زراعت، حڪومت سنڌ جو وڌيڪ چوڻ آهي ته تازو سنڌ
جي مختلف علائقن ۾ پيل برسات جي ڪري فصلن توڙي باغن کي وڏو
نقصان ٿيو آهي. سنڌ جي آبادگارن کي اڪيلو نه ڇڏيو، جيڪڏهن ڪنهن جو
به برساتن سبب نقصان ٿيو آهي ته انهن جي مدد ضرور ڪئي ويندي.

جڏهن ته تازيون برساتون سنڌ جي ساحلي پٽي ٺٽي، بدين، سجاول، ڪاچو
۽ ٿرپارڪر جي ماڻهن لاءِ فائديمند ثابت ٿيون آهن. تازين برساتن جي ڪري
سنڌ جي جرجي پاڻيءَ ۾ بهتري ايندي.

آبادگار پاڻرن لاءِ پيغام

صحت بخش زراعت، صحت بخش فصل ۽ خوشحال آبادگار

قاضي اعجاز احمد مهيسر

سيڪريٽري زراعت سنڌ



آبادگار پاڻرو زمينن کي صحتمند رکڻ ۽ صحتمند فصل اُڀائڻ لاءِ زمينن جي مٽي چڪاس ڪرائڻ بنيادي اهميت رکي ٿي. مٽيءَ جي چڪاس ڪرائڻ سان پتو پوي ٿو ته فصلن کي ڪهڙو ڪيترو ڪڏهن ۽ ڪهڙي نموني پاڻ ڏجي. ان سان گڏ اهو به پتو پوي ٿو ته زمينن کي صحتمند ڪيئن رکجي؟ ان سلسلي ۾ زراعت کاتي حڪومت سنڌ پاران ”صحتمند زمين، صحتمند فصل ۽ خوشحال آبادگار“ خصوصي مهڙ شروع ڪئي آهي.

هن مهڙ ۾ زرعي توسيعي فيلڊ عملو زميندارن جي زمينن جي مٽيءَ جا نمونا وٺي مٽيءَ جي چڪاس وارين ليبارن مان چڪاس ڪرائي ڏئي رهيو آهي. ان سان گڏ آبادگارن کي ضروري مشورا پڻ ڏنا پيا وڃن. آبادگارن کي صلاح ٿي ڏجي ته ڪنهن ويجهي زرعي توسيعي آفيس ۾ رابطو ڪري هن مهڙ مان فائدو حاصل ڪريو. وڌيڪ مشورن ۽ معلومات لاءِ آبادگار اسان جي آبادگار هيلپ لائين 03111646111 تي رابطو ڪري سگهن ٿا.

اچو ته گڏجي پنهنجي زمينن کي صحتمند بڻايون پيداوار وڌايون صوبي ۽ ملڪ کي خوشحال بڻايون.

هدايت الله چڙو

ڊائريڪٽر جنرل زرعي توسيع سنڌ حيدرآباد



آبادگار پاڻرو اوهان جي زمينن کي صحتمند رکڻ ۽ گهرج مطابق ڪيميائي پاڻن جي استعمال جا مشورا ڏيڻ لاءِ خصوصي مهڙ ”صحتمند زمين، صحتمند فصل ۽ خوشحال آبادگار“ هلائي پئي وڃي. اوهان کي صلاح ٿي ڏجي ته ڪنهن ويجهي زرعي توسيعي آفيس سان رابطو ڪري سڀ کان پهرين پنهنجي زمين جي مٽي چڪاس ڪرايو جنهن بعد فيلڊ عملي کان زمين جي قسم مطابق فصل پوکڻ ۽ پاڻن جي استعمال جا مشورا وٺي عمل ڪريو. اهڙي طرح جي مشورن سان پاڻن جو استعمال صحيح ٿيندو پيداوار سٺي لهندي ۽ زمين کي صحتمند رکڻ لاءِ بهتر حڪمت عملي اپنائڻي سگهبي.

معلومات، مشورن ۽ فيلڊ عملي سان رابطي لاءِ اسان جي آبادگار هيلپ لائين 03111646111 تي به رابطو ڪري سگهو ٿا.

زرعي توسيع، زراعت کاتو، حڪومت سنڌ

جناب ھدایت اللہ چچڑو ڈائریکٹر جنرل زرعی توسیع سندھ، سید ندیم شاہ جاموٹ، جناب نبی بخش سنیوم، جناب غلام مصطفیٰ نانگراچ، سید حسن راشدی ۽ جناب اسلام الدین راجپوت، ڈائریکٹوریٹ زرعی اطلاعات سندھ پاران حیدرآباد ۾ ڪوئیل ڈویژنل سیمینار ۽ زرعی نمائش دوران خطاب ڪندي.



ڊائریکٹوریٹ زرعی اطلاعات، ڈائریکٹوریٹ جنرل زرعی توسیع سندھ حیدرآباد پاران لاڙڪاڻي ۾ ڪوئیل ڈویژنل سیمینار ۽ زرعی نمائش کي مختلف زرعی ماہر ۽ آبادگار خطاب ڪندي





سناءُ

نمبر	عنوان	صنحو
01	زرعي توسيع، زراعت کاتي حڪومت سنڌ جي خصوصي مهم "صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار"	07
02	صحتمند زمين ۽ فصلن جي خوراڪ جون گهر جون	08
03	مٽيءَ جي چڪاس جي اهميت ۽ طريقو	09
04	صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار	10
05	وڌائڻ جي پاڻ جي اهميت ۽ استعمال	11
06	زنڪ جي خوراڪي اهميت	12
07	زمين جي زرخيزي ۽ دالين وارا فصل	13
08	فصلن جي پيداوار ۾ سائي پاڻ جي اهميت ۽ فائدا	14
09	گلرائين زمينن ۾ گاهه وارن فصلن جي پوک	15
10	انبن جي پوتن کي چانگهه (pruning) جي ذريعي ترتيب ڏيڻ جو ضروري آهي؟	16
11	زمين ۾ پاڻي جي موجودگي معلوم ڪرڻ لاءِ رنگن ذريعي پاڻي جي بچت واري ٽيڪنالاجي	17
12	سارين جي فصل جي روئبي متعلق سفارشون	18
13	موسمياتي تبديلين جو زراعت تي اثر	19
14	ڪمند جي سٺي پيداوار لاءِ اهم نڪتا	19
15	ڪوئيٽ: ٿر جو هڪ ڪارائتو وڻ	20
16	گوار جي ڪامياب پوک	22
17	ڪيميائي زهرن جي استعمال جا نقصان ۽ بچاءُ	23
18	پاڇين جي اهميت وڌائڻ جا سونهري اصول	24

نگران اعليٰ
منظور حسين وساڻ

مشير زراعت

حڪومت سنڌ

نگران

قاضي اعجاز احمد مھيسر

سيڪريٽري

زراعت، سپلاءِ ۽ پرائيسز سنڌ

چيف ايڊيٽر

هدايت الله چڙو

ڊائريڪٽر جنرل

زرعي توسيع سنڌ

ايڊيٽر

غلام مصطفيٰ نانگراج

ڊائريڪٽر انفارميشن

زرعي توسيع سنڌ

معاون

فھيم قريشي، شمائل، غلام نبي ڏاھري،
نواز چانڊيو، جاويد ميمڻ ۽ عرفان سومرو

فوٽو گرافي

الطاف حسين اوڇو ۽ جابر لغاري

ڪمپوزنگ ۽ لي آئوٽ

علي انور لغاري

ٽائٽل ڊزائين

نزاڪت علي ڪوڪر



ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات ۽ آءِ سي ٽي زرعي توسيعي مرڪز زرعي
توسيع سنڌ

بلاڪ ايف، شهباز بلڊنگ، حيدرآباد

فون: 03111646111، 022-9200108، 022-9201276

ايديتوريل

صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار مهم

وڌندڙ انساني آباديءَ جي نتيجي ۾ هڪ طرف خوراڪ ۽ ٻيون گهرجون وڌي رهيون آهن ۽ ٻئي طرف زرعي زمينون وڌيڪ خاندانن ۾ ورهائجڻ جي ڪري خاندانن جي زرعي پيداوار ۽ منافعو گهٽجي رهيو آهي. ان سان گڏ وڌندڙ انساني آباديءَ جي ڪري زمين مٿان وڌيڪ فصل اُڀائڻ ۽ سڄو سال فصل پوکڻ جو بار پئجي رهيو آهي. ان صورتحال ۾ زمينن کي صحتمند رکڻ نهايت ئي ضروري ٿي پيو آهي ته جيئن پيداوار ۾ اضافو ڪري خوراڪ جو پورا ٿو ڪرڻ سان گڏ زراعت سان لڳاپيل سمورن خاندانن لاءِ مناسب منافع جو بندوبست ٿي سگهي.

ان سلسلي ۾ زراعت کاتي سنڌ پاران جناب منظور حسين وساطت مشير زراعت حڪومت سنڌ ۽ قاضي اعجاز احمد مهيسر سيڪريٽري زراعت سنڌ جي هدايتن تي سندن رهنمائيءَ ۾ زرعي توسيعي شعبي سنڌ پاران "صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار" مهم شروع ڪئي وئي آهي. هن مهم هيٺ آبادگارن کي سندن زمينن جي مٽي ليبارٽرين مان چڪاس ڪرائي ڏيڻ بعد ليبارٽرين مان آيل چڪاس وارن نتيجن جي بنياد تي زرعي توسيعي عملو مشورا ڏئي رهيو آهي. ان سان گڏ سوشل ميڊيا، ريڊيو، ٽي وي، سيمينارن ۽ آبادگارن جي گڏجاڻين ذريعي آبادگارن ۾ سجاڳي پيدا ڪئي پئي وڃي.

هن مهم ۾ ٻن اهم مشورن تي وڌيڪ زور ڏنو پيو وڃي: هڪ ته زمينن ۾ گهٽ ۾ گهٽ هر ٽئين سال وڻاڻ جو پاڻ وڌو وڃي يا ساڻي گاهه وارا فصل پوکي گلن تي ورڻ مهل زمينن ۾ هرڻ ذريعي ملائي زمينن کي صحتمند بڻايو وڃي ۽ ڪيميائي پاڻن جي استعمال ۽ خرچ کي گهٽايو وڃي.

ٻيو اهم مشورو آبادگارن کي اهو ڏنو پيو وڃي ته ڪيميائي پاڻ زمينن جي قسم ۽ فصلن جي گهرج مطابق ڏنا وڃن. جنهن سان پاڻ جو استعمال مناسب ٿيندو. خرچ گهٽيو ۽ فصل کي صحيح پاڻ ملڻ جي نتيجي ۾ پيداوار ۾ به خاطر خواهه اضافو ٿيندو. هن مهم ۾ فيلڊ عملي سان گڏ ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات ۽ آءِ سي ٽي، زرعي توسيع زراعت کاتو سنڌ آگاهيءَ واري ڪم ۾ اهم ڪردار ادا ڪري رهيا آهن. جنهن مقصد لاءِ آبادگار هيلپ لائين 03111646111 پڻ هلائي پئي وڃي. هي مهم زرعي توسيعي عملو سڄي سنڌ ۾ جناب هدايت الله چيڙو ڊائريڪٽر جنرل، زرعي توسيع سنڌ جي اڳواڻيءَ ۾ هلائي رهيو آهي.

آبادگارن کي گذارش آهي ته هن مهم مان وڌيڪ فائدو حاصل ڪرڻ لاءِ ويجهي زرعي توسيعي عملي سان رابطو ڪن يا ڄاڻايل آبادگار هيلپ لائين تي آفيس جي وقت ۾ فون ڪري شريڪ ٿين.

"صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار مهم" جي عنوان سان هن پيري ماهوار سنڌ زراعت رسالي جو هي شمارو خصوصي شمارو ڪري ڪيو پيو وڃي. جنهن ۾ زمين ۽ فصلن جي صحتمنديءَ متعلق وڌيڪ مواد شامل ڪيو ويو آهي ته جيئن انهن ڳالهين تي آبادگار عمل ڪري وڌيڪ منافع حاصل ڪري خوشحالي ماڻي سگهن.

سات سلامت

غلام مصطفيٰ نانگراج

ڊائريڪٽر

زرعي اطلاعات، زرعي توسيع سنڌ

حيدرآباد

زرعي توسيع، زراعت کاتي حڪومت سنڌ جي خصوصي مهم

"صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار"

جي حوالي سان ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات ۽ آءِ سي ٽي زرعي توسيعي مرڪز ڊائريڪٽوريٽ جنرل زرعي توسيع سنڌ پاران ميڊيا ۽ سيمينارن ذريعي سجاڳي پيدا ڪئي پئي وڃي. هيل تائين ريڊيو پاڪستان حيدرآباد، خيرپور، مٺي ۽ لاڙڪاڻو تان خصوصي 24 پروگرام مختلف موضوعن تي ڪيا ويا آهن ۽ ان سان ايف ايم ريڊيو ۽ مختلف ٽي وي چينلز ۽ موبائل فون تان پيغام وغيره به هلايا ويا آهن.

ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات ۽ آءِ سي ٽي زرعي توسيعي مرڪز پاران آبادگارن کي مشورن ڏيڻ ۽ مهم ۾ شرڪت ڪرڻ لاءِ سومر کان خميس جي ڏينهن دوران فيسبڪ تي "سائي سنڌي سنڌ" پروگرام پڻ ڪيو پيو وڃي. هن پروگرام ۾ زرعي توسيعي شعبي جا ماهر آبادگارن کي سندن زرعي مسئلن جي حل متعلق مشورا ڏيڻ سان گڏ زمينن جي مٽي چڪاس ڪرائڻ واري سهولت جي باري ۾ ڄاڻ ڏين ٿا.

"صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار" مهم جو هڪڙو مقصد اهو به آهي ته سڄي سنڌ جي زمينن جي مٽيءَ جي چڪاس ڪرائڻ کان پوءِ ليبارٽرين جي آيل نتيجن جي بنياد تي "سنڌ جي زمينن جو خاڪو" تيار ڪيو وڃي. جنهن مان پتو پوندو ته سنڌ جي زمينن جي مجموعي صورتحال ڪهڙي صورتحال آهي؟ ان سان گڏ ان صورتحال کي سامهون رکندي ايندڙ وقت لاءِ گهٽ مدي ۽ ڊگهي مدي واري حڪمت عملي جوڙي ويندي. ان کان علاوه زرعي توسيعي عملي کي مستقل بنيادن تي زمينن جي مٽيءَ جي چڪاس جي نتيجن جي بنياد تي آبادگارن کي مشورن ڏيڻ لاءِ وڌيڪ پابند بڻايو ويندو.

هيءَ مهم زمين جي صحتمنديءَ فصلن جي وڌيڪ ۽ منفعي بخش پيداوار ڪرڻ طرف هڪ اهم قدم ثابت ٿي رهي آهي جنهن جا وقتي فائدا ملڻ سان گڏ سنڌ جي زراعت تي دور رس مثبت اثر مرتب ٿيندا.

صحتمند زمينون ئي صحتمند ۽ منفعي بخش فصلن جي ضمانت ڏئي سگهن ٿيون. ان ڳالهه جي اهميت کي اجاگر ڪرڻ ۽ عملي قدم کڻڻ لاءِ زرعي توسيع، زراعت کاتي سنڌ پاران "صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار" مهم جناب منظور حسين وساطت مشير زراعت حڪومت سنڌ ۽ قاضي اعجاز احمد مهيسر سيڪريٽري زراعت سنڌ جي خصوصي هدايتن تي شروع ڪئي وئي آهي. هن مهم تحت آبادگارن کي زمين جي صحتمنديءَ متعلق زرعي مشورا ڏيڻ سان گڏ سندن زمينن جي مٽيءَ جا نمونا وٺي مٽيءَ جي چڪاس وارين ليبارٽرين مان چڪاس ڪرائي ڏنا پيا وڃن. ان کان علاوه ليبارٽرين مان چڪاس بعد آيل نتيجن جي بنياد تي آبادگارن کي صحيح ڪيميائي پاڻن ڏيڻ متعلق ڄاڻ ڏني پئي وڃي.

هي مهم مئي 2022ع کان سڄي سنڌ ۾ شروع ڪئي وئي آهي، جنهن تحت هيل تائين زرعي توسيعي عملي پاران آبادگارن جي زمينن جا ڪل 5643 نمونا وٺي مٽيءَ جي چڪاس وارين ليبارٽرين تائين چڪاس لاءِ پهچايا آهن. جن مان ليبارٽرين پاران 2214 نمونن جا چڪاس بعد نتيجا ڏنا ويا آهن. اهي رپورٽون زرعي توسيعي عملي پاران آبادگارن کي ڏنيون پيون وڃن ۽ ان سان گڏ نتيجن جي بنياد تي آبادگارن کي مشورا پڻ ڏنا پيا وڃن. زمين جي مٽيءَ جي چڪاس جي بنياد تي ڏنل مشورن جي نتيجي ۾ آبادگارن جي پيداوار ۽ منفعي ۾ تمام گهڻو اضافو ٿيندو.

زرعي توسيعي فيلڊ عملو مختلف ڳوٺن ۽ زمينن تي وڃي آبادگارن کي زمينن جي مٽي چڪاس ڪرائڻ جي اهميت بابت سجاڳي پيدا ڪري رهيو آهي. ان سان گڏ اهو به احساس ڏياري رهيو آهي ته صحيح پاڻ ڏيڻ سان نه صرف سندن فصل پلاٽيندا پر پاڻن تي خرچ به مناسب ٿيندو.

صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار مهم

صحتمند زمين ۽ فصلن جي خوراڪ جون گهرجون

غلام مصطفيٰ نانگراج، ڊائريڪٽر زرعي اطلاعات سنڌ حيدرآباد

پهريان ڳار ٺهي ٿو ۽ بعد ۾ ٻوٽا کڻن ٿا. اهو ڳار صحيح ٺهڻ ۽ گهربل مقدار ۾ ٻوٽن کي کڻڻ ۾ مدد ڪرڻ لاءِ زمين ۾ وڻاڻ جو پاڻ يا سائوپاڻ ڏنل هجڻ تمام ضروري آهي. جيڪو ان خوراڪ جي ڳار کي ٺهڻ کان پوءِ سنڀالي رکي ٿو ۽ آهسته آهسته ٻوٽن کي فراهم ڪري ٿو.

پاڻيءَ جي وڻ رکڻ: نامياتي پاڻن جي ڏيڻ سان زمينن اندر پاڻيءَ جي وڻ گهڻو وقت رهي ٿي جنهن جي ڪري فصلن کي گهرج مطابق پاڻي ۽ خوراڪ پاڻن ذريعي ملندي رهي ٿي.

زمين جي فائديمند جيوڙن جي واڌ ويجهه: نامياتي پاڻن ڏيڻ جي نتيجي ۾ زمينن اندر موجود فائديمند جيوڙن جي نشوونما ۾ واڌ اچي ٿي ۽ اهي زمينن اندر موجود ڪڪن پنن، فصلن جي باقيات، وڻاڻ جي پاڻ ۽ ساون گاهن وارن پاڻن کي تڪڙو ڳاري فصلن لاءِ خوراڪ تيار ڪن ٿا. جيڪا خوراڪ نه صرف فصلن کي فائدو ڏئي ٿي پر زمين کي به صحتمند رکي ٿي.

ڪلر ۽ سم جي روڪڻ: نامياتي پاڻن جي لڳاتار استعمال جي نتيجي ۾ زمينون ڪلر ۽ سم جي مسئلي کان به هڪ حد تائين بچيل رهن ٿيون.

جيتن ۽ بيمارين خلاف قوت مدافعت پيدا ڪرڻ: نامياتي پاڻن جي استعمال سان فصلن ۾ بيمارين ۽ جيتن خلاف قوت مدافعت وڌي ٿي. ان سان گڏ هاري دوست جيتن جي واڌ ويجهه وارو ماحول ملڻ ڪري نقصانڪار جيت نقصان واري حد تي نٿا پهچن، ان ڪري آبادگارن کي زرعي زهرن جو خرچ گهٽ ڪرڻو پوي ٿو.

ڪاربان جي فراهمي: زمين اندر مناسب مقدار ۾ ڪاربان جي موجودگيءَ ۾ زمين وڌيڪ عرصو پاڻي رکي ٿي ۽ ٻوٽن کي گهرج مطابق ملندو رهي ٿو. ڪاربان جي موجودگيءَ جي نتيجي ۾ زمين اندر فائديمند جيوڙن جي نشوونما بهتر ٿئي ٿي ۽ زمين خراب ٿيڻ کان بچي وڃي ٿي. ان سان زمين جي زرخيزي مٿئين سطح تان اڏامي زبان نٿي ٿئي.

نامياتي مادي ۾ واڌ: نامياتي پاڻ جهڙوڪ؛ وڻاڻ جو پاڻ يا ساون گاهن وارو پاڻ ڳرڻ کان پوءِ نامياتي مادي جي شڪل وٺي ٿو جيڪا ٿي فصلن جي خوراڪي آهي. ان لاءِ چيو وڃي

فصلن کي واڌ ويجهه ۽ بهتر پيداوار ڏيڻ لاءِ 17 خوراڪي جُزن جي گهرج هجي ٿي. جن مان اڪثر ڪري فصلن کي تن خوراڪي جُزن: نائٽروجن (يوريا وغيره)، فاسفورس (ڊي اي پي وغيره) ۽ پوٽاش جي وڌيڪ ضرورت پوي ٿي. خوراڪي جُزن جي پورائي جا ٻه مکيه ذريعا آهن: نامياتي پاڻن ذريعي يعني وڻاڻ جي پاڻ يا ساون گاهن وارن پاڻن مان حاصل ڪرڻ يا ڪيميائي (هٿرادو) پاڻن ذريعي فصلن جي خوراڪي ضرورت پوري ڪرڻ.

عام طور تي آبادگار ڪيميائي پاڻن ذريعي فصلن جي خوراڪ پوري ڪرڻ جي ڪوشش ڪن ٿا، جن منجهان به گهڻو ڪري نائٽروجن (يوريا وغيره) وارا پاڻ ڏين ٿا، باقي فاسفورس ۽ پوٽاش بنهه ئي گهٽ يا ڏين ٿي نٿا. اهڙي طرح سارڀال علائقي ۾ زنڪ جو استعمال هڪ حد تائين ڪيو وڃي ٿو. هاڻ ڏيان ۾ اها ڳالهه آڻڻ جي آهي ته جيڪڏهن فصلن کي خوراڪي جُزا گهريل 17 آهن ۽ انهن کي ڏئي هڪ به يا ٽي رهيا آهيون ته باقي جُزن جو پورا ڪٿان ٿيندو؟ ۽ جي پورا ٿيو ته فصلن پلا ۽ مناعلي بخش ڪيئن ٿيندا؟ ان لاءِ ضروري آهي ته زمينن ۾ نامياتي پاڻن يعني وڻاڻ جي پاڻ يا سائي پاڻ جو استعمال ڪيو وڃي.

نامياتي پاڻن جا فائدا: نامياتي پاڻن ۾ فصلن کي گهريل سمورن 17 خوراڪي جُزن واري خوراڪ موجود آهي. ان سان گڏ نامياتي پاڻ زمينن کي نرم ۽ زرخيز بڻائن ٿا، جنهن جي نتيجي ۾ ٻيا به ڪئين اضافي فائدا حاصل ٿين ٿا. زمين جي صحتمند رهڻ لاءِ ٿيندڙ عملن ۾ هوا، پاڻي ۽ خوراڪ جي مناسب مقدار ۾ هر وقت ضرورت رهي ٿي، جنهن جي پورائي ۽ عمل کي جاري رهڻ لاءِ وڻاڻ جو پاڻ يا سائوپاڻ وجهڻ نهايت ئي ضروري آهي.

ڪيميائي پاڻ جي افاديت وڌائڻ: فصلن ۾ ڪيميائي پاڻ ڏيڻ کان پوءِ اهو سمورا پاڻ صرف ان حالت ۾ فصلن جا ٻوٽا کڻي پيداوار وڌائي سگهن ٿا، جڏهن زمين ۾ وڻاڻ جو پاڻ يا سائوپاڻ وڌل هجي.

خوراڪي جُزن جو ڳار تيار ڪرڻ ۾ مدد ڏيڻ: ڪيميائي پاڻ جڏهن فصلن ۾ وڌا وڃن ٿا ته انهن جو زمين اندر

مٽيءَ جي چڪاس جي اهميت ۽ طريقو

ڪليم الله شيخ سينيئر سائنسٽ، ايگريڪلچر ريسرچ سينٽر تڏوچار

آبادگار پاڻو زمين نه رڳو ٻوٽي کي جهلي ٿي پر ان سان گڏوگڏ ٻوٽي جا سڀئي خوراڪي جزا پڻ مهيا ڪري ٿي. سائنسدانن 16 خوراڪي جزا انتهائي اهم تجويز ڪيا آهن ۽ جيڪڏهن انهن مان ڪو هڪ به ٻوٽي کي نه ملندو ته ٻوٽو پنهنجي واڌ ويجهه ۽ ميوي ڏيڻ ۾ ٻوٽي رهجي ويندو. آبادگار پاڻو الله تعاليٰ اهي خوراڪي جزا زمين، هوا ۽ پاڻيءَ ذريعي ٻوٽي کي ميسر ڪري ٿو. جنهن مان ڪاربان آڪسيجن نائٽروجن هوا مان ۽ هائيڊروجن پاڻي مان حاصل ڪري ٿو.

آبادگار پاڻو زمين جي ساخت، بافت ۽ زرخيزي جو معلوم هجڻ تمام اهم ۽ ضروري آهي. ته جيئن اسان زراعت جي بهتر حڪمت عملي ترتيب ڏيئي زمين جي خاصيتن کي مد نظر رکي ڪيميائي پاڻ ۽ موزون فصل پوکي وڌ کان وڌ پيداوار حاصل ڪريون.

ان سلسلي ۾ ضلعي سطح تي قائم ڪيل مٽي ۽ پاڻي جي چڪاس واري ليبارٽري جي عملي سان رابطو ڪري ان سهولت مان فائدو حاصل ڪري سگهجي ٿو.

زمين جي چڪاس لاءِ مٽيءَ جو نمونو کڻڻ جو طريقو: زمين جي چڪاس لاءِ مٽيءَ جو نمونو کڻڻ کان اڳ ۾ زمين جو سراسري جائزو وٺجي ۽ زمين کي سندس طبعي خاصيتن ۽ پيداوار ڏيڻ جي صلاحيت جهڙوڪ، هيٺاهين مٿاهين جي حساب سان مختلف بلاڪن ۾ ورهائجي ۽ هر هڪ بلاڪ مان الڳ الڳ مٽيءَ جا نمونا حاصل ڪجن.

مٽيءَ جا نمونا آگر (Agar) جي مدد سان کڻڻ گهرجن پر جيڪڏهن آگر جي سهولت ميسر نه آهي ته ڪوڏر جي مدد سان کڏو کوٽجي. ۽ کڏي جي هڪ سائيد سڌي رکجي. پوءِ 6 انچ ۽ 12 انچ جي اونھائي کان الڳ الڳ نمونو حاصل ڪجي اهڙي طرح 15 قدم جي مفاصلي تي مٽيءَ جا نمونا وٺجن. ان کان بعد ساڳي اونھائيءَ جا ساڳي بلاڪ جا مٽيءَ جا نمونا ڪنهن صاف ڪپڙي تي وڇائي ۽ پاڻ ۾ چڱي طرح ملائي اٽڪل اڌ ڪلو پلاسٽڪ جي ڳوٺري ۾ وجهي بند ڪرڻ گهرجي ۽ ان ڳوٺري جي مٿان مارڪر سان مٽيءَ جو نمونو نمبر، بلاڪ نمبر ۽ اونھائي درج ڪجي. آخر ۾ مٽيءَ جا نمونا ڪنهن ويجهي ليبارٽري وٽ پهچائجن.

مٽيءَ جو نمونو کڻڻ لاءِ احتياطي تدبيرون:

1. رهائشي جاين، عام رستن، واهن جي ڪنارن جي ڀرسان، پراڻن بندن، کڏن کوپن ۽ وڻاڻ جي پاڻ جي رکڻ وارن هنڌن تان مٽي جا نمونا نه کنيا وڃن.
 2. هر بلاڪ جي 10 کان 15 فٽ اندر وڃي ۽ زگ زيگ (Zig Zag) جي ڊائريڪشن ۾ مٽيءَ جا نمونا وٺجن.
 3. ڪيميائي يا وڻاڻ جو پاڻ ڏيڻ کانپوءِ انهيءَ زمين مان به کان تي مهينن تائين مٽيءَ جو نمونو نه کڻڻ گهرجي. ان ڪري هر فصل جي پوکي کان پهرين ۽ هر ڏيڻ کان پهرين مٽي جا نمونا حاصل ڪجن.
 4. بينل فصل جي صورت ۾ جيڪڏهن فصل قطارن ۾ پوکيل آهي ته مٽي جا نمونا قطارن جي وچان وٺڻ گهرجن.
- تازي پاڻي آيل يا پاڻي بينل زمين مان به مٽي جا نمونا نه وٺجن.

ٿو ته جيڪڏهن ڪنهن زمين ۾ هڪ سيڪڙو نامياتي مادو هجي ته ان ۾ سمورا 17 ئي خوراڪي جزا موجود هوندا ۽ اهڙي زمين جي مٽيءَ 6 انچن واري تهر ۾ 1000 پاڻوڻڊ نائٽروجن، 230 پاڻوڻڊ فاسفورس ۽ 165 پاڻوڻڊ سلفر في ايڪڙ موجود هجي ٿو. جڏهن ته سنڌ جي زمينن ۾ وڻاڻ جي پاڻ يا ساون پاڻن جي گهٽ استعمال جي ڪري نامياتي مادو صرف 0.5 سيڪڙو يعني اڌ سيڪڙي تائين مس موجود آهي. جنهن کي نامياتي پاڻن ذريعي وڌائڻ جي اشد ضرورت آهي.

ڪيميائي پاڻن جو صحيح استعمال: اها به هڪ

حقيقت آهي ته لڳاتار زمينن ۾ فصل پوکڻ جي ڪري زمينن ۾ نامياتي پاڻ وجهڻ سان گڏ ڪيميائي پاڻن ڏيڻ جي ضرورت پوي ٿي. پر انهن جي صحيح استعمال سان ئي گهربل پيداوار حاصل ڪري سگهجي ٿي. جنهن لاءِ مٽيءَ جي چڪاس ڪرائڻ ضروري آهي.

مٽيءَ جي چڪاس جي بنياد پاڻ ڏيڻ: زمينن جي

مٽيءَ جا مخصوص طريقي سان نمونا وٺي مٽي 4 جي چڪاس وارين ليبارٽرين مان چڪاس ڪرائڻ سان پتو پوي ٿو ته زمين ۾ ڪهڙن خوراڪي جزن جي ڪيتري مقدار ۾ ڪوت آهي ۽ ڪهڙي فصل لاءِ ڪهڙو ڪيترو ۽ ڪهڙي وقت پاڻ ڏيڻ گهرجي. ان ڪري ضروري آهي ته فصل پوکڻ کان هڪ مهينو پهرين خالي زمين جي مٽي چڪاس ڪرائي ليبارٽريءَ جي مليل نتيجن موجب ڪيميائي پاڻن جو پوکجندڙ فصلن لاءِ بندوبست ڪيو وڃي. جنهن سان گهربل پاڻ فصل کي ملندو ۽ پيداوار ۾ اضافو ٿيندو.

عام طور تي آبادگار هڪجهڙو پاڻ وجهن ٿا، جڏهن ته سمورن آبادگارن جون زمينون هڪ ٻئي کان الڳ آهن، ان ڪري پاڻ به مختلف زمينن لاءِ مختلف سفارش ٿين ٿا. جنهن جو پتو صرف مٽيءَ جي چڪاس ڪرائڻ مان ئي پوي ٿو.

آبادگارن لاءِ صلاح: زرعي توسيع، زراعت کاتي سنڌ پاران

زمينن کي صحتمند رکڻ ۽ صحتمند فصل اُڀارڻ لاءِ مشورا ڏيڻ ۽ مٽي ليبارٽرين مان چڪاس ڪرائي ڏيڻ جي خصوصي مهم هلائي پئي وڃي ان مان فائدو حاصل ڪريو.

ويجهي زرعي توسيعي عملي سان رابطو ڪريو يا اسان جي آبادگار هيلپ لائين 03111646111 تي فون ڪريو. قدم وڌايو. پنهنجي زمينن کي صحتمند بڻايو پيداوار وڌايو جهجهو نفعو ڪمايو.

صحتمند زمين - صحتمند فصل - خوشحال آبادگار

سيد حسن راشدي، سينئر سائنسٽ سوائل فرٽلٽي، زرعي تحقيق سنڌ

خالي زمين ان ۾ ڪجهه غذا + بچ ان ۾ ان جي ڦٽڻ تائين ڪجهه غذا + پاڙون نڪرڻ کانپوءِ ننڍڙا ننڍڙا جيو زمين ۾ موجود ان غذا کي پوٽن ڏانهن فراهم ڪرڻ ۾ مدد ڪن ٿا + جڏهن پوٽو وڏو ٿئي پراڻا پن ڇڏيندو جيڪا وري زمين ۾ ايندي ۽ زمين جي سطح کي ڍڪيندي ۽ ان چانو ۾ وري ڪجهه ننڍڙا جيو ان پنن کي ڳارڻ ساڙڻ جي عمل مان گذاري وري ان پوٽي کي غذا مهيا ڪندا. پنن ذريعي ڪجهه گئسون ۽ پاڻي خارج ٿيندو جيڪي وري مينهن وسائڻ جي عمل ۾ مددگار ٿيندا. آهستي آهستي اهو عمل وڌندو ويندو يعني کاڌو ۽ پاڻي پوٽن کي به ڪبي ته وري انهن ننڍڙن جيون کي پڻ ڪبي.

ته اسان جي مالڪ پاڪ پالڻهار سندس قدرت سان اهو نظام هلايو آهي. هاڻ جڏهن حضرت انسان پنهنجي لوپ ۽ لالچ وچان انهن زمين تي ڪيميڪل زهر هلايا ته قدرت کان اهو هٽي ويو. اهي جيو جيڪي زمين جي حياتي آهن زمين جي صحت آهن سي مرڻ لڳا ۽ نيٺ زنده زمينن کي مرده ڪيو ويو. زميني پاڻي مٿي اچڻ لڳو ڇو ته قدرتي زمين کي ڍڪڻ جو نظام خراب ٿيو ڇو ته فصلن جي باقيات کي ساڙيو ويو زمين مان ٻاهر ڪڍيو ويو هرن وسيلي ۽ وڻن کي ڪٽڻ وسيلي زميني ڪاربان کي ٻاهر ڪڍيو ويو مطلب ته بلڪل قدرت جي خلاف اسان جو آبادگار هلندو رهيو ۽ نتيجو اوهانجي سامهون آهي.

هاڻ جيڪڏهن آبادگار قدرت جي طرف پنهنجي زراعت کي مائل ڪرڻ چاهي ٿو ته ان لاءِ ڪجهه شيون آهن جيڪي هن کي ڪرڻيون پونديو.

سڀ کان پهريان اسان جي زميندار کي زمينن ۾ زهرن جي استعمال کي بلڪل ختم ڪرڻو پوندو ۽ پوءِ ڪجهه زميني جيو جن کي فائديمند بيڪٽيريا سڏيو ويندو آهي انهن کي سندن خوراڪ سان گڏ زمين ۾ انڪارپوريت ڪرڻو پوندو يعني مصنوعي طريقي مطابق انهن کي پالي انهن جو مقدار وڌائي پوءِ زمين ۾ وجهڻو پوندو ۽ انکان پوءِ ئي ملچنگ يعني زمين کي ڍڪڻ جو عمل ڪارآمد ٿيندو. ڪافي اهڙا آبادگار آهن جن سندن زمينن ۾ زهر استعمال ڪو نه ڪيا هوندا ۽ وڻاڻ جي پاڻ جو استعمال ڪندا رهيا هوندا انهن ملچنگ جا نتيجا جلد ۽ سٺا ملندا رهندا.

منهنجي ڪيل سوال جو هي هڪ ننڍڙو جواب آهي پوءِ جيڪي دوست متفق ٿين.

(نوٽ: ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات سنڌ پاران حيدرآباد ۾ ڪوٺايل ڊويزنل سيمينار ۾ ڏنل پريزنٽيشن جو مواد)

زمين جي زرخيزي ۽ تندرستي جو دارومدار زمين ۾ رهندڙ ننڍڙن ننڍڙن جيون مائڪروبس تي هوندو آهي ۽ اها زمين مثل يا انتهائي بيمار تصور ڪئي ويندي آهي جنهن زمين ۾ اهي ننڍڙا ننڍڙا جيو مائڪروبس ڪونه هوندا آهن ننڍڙن جيون جي زندگي جو دارومدار وري زمين ۾ موجود ڪاربان تي هوندو آهي ڇو ته ڪاربان انهن ننڍڙن جيون جي غذا آهي.

زمين کي وڌ کان وڌ ڪيڙي ڪرڻ يا وري زمين کي اگهاڙو ڇڏڻ وڻن جو نه هجڻ زمين ۾ ڪاربان جي ڪوت جو سبب بڻجي ٿو. ننڍڙا جيو ان ڪاربان کي کائي پوٽن ڏانهن مختلف غذائي جزن کي جن ۾ فاسفورس ۽ سلفر جهڙن غذائي جزن کي زمين ۾ حل ڪرڻ ناٿو وڃن ڪي فضا مان جمبي وري پوٽن جي لاءِ دستياب ڪرائڻ ۾ انهن ننڍڙن ننڍڙن جيون جو عمل دخل تمام گهڻو اهم آهي

پر سوال اهو ٿو پيدا ٿئي ته ڇا پاڻ وٽ ان طرح جون زمينون آهن؟

ها ڪو وقت هوندو هو جڏهن زراعت جو سمورو دارومدار قدرت جي هيٺ هوندو هو. ان وقت زمين ۾ اهي سڀ گڻ هوندا هئا ۽ زمين صحتمند هوندي هئي پر افسوس حضرت انسان پنهنجي مفاد لاءِ ان زراعت کي قدرت جي ڏنل طريقن سان هلائڻ بدران ڪيميائي طريقن ڏي کڻي آيو ۽ ائين صحتمند زمينون بيمار ٿينديون ويون ۽ نيٺ ڪي زمينون ته مون مرده حالت ۾ ڏٺيون.

هاڻ جيڪڏهن پاڻ وٽ صحتمند زمين آهي ئي ڪونه ته پوءِ ان ٽڪل يا بيمار يا وري مثل زمين کي ڪيئن بهتري طرف آڻيون ته جيئن اسانجو آبادگار خوشحال ٿي سگهي. ان جي لاءِ پهريان اسان کي زمين جي باري ۾ مڪمل سمجهڻو پوندو.

زمين قدرت طرفان مليل هڪ انمول تحفو آهي زمين جي ڪارڪردگي جيڪڏهن قدرت سان منسوب آهي ته بهتر نه ته اهائي زمين پنهنجي پاڻ جون خاصيتون ختم ڪندي رهندي.

هر اها زمين جنهن ۾ وڌ کان وڌ ننڍڙا يا وڏا فائديمند جيو هجن جيئن بيڪٽيريا يا وري سانڀا وغيره نامياتي مادو وڌ کان وڌ هجي جو مٿاڇرو گهري ناسي رنگ جو نظر اچي ڪلر کان آجي هجي پوٽن جون پاڙون وڌ کان وڌ ڦليل هجن غذائي جزن ۾ پوري هجي سندس بافت لٽيائي هجي يعني پيري هجي جنهن ۾ آڪسيجن جي سٺي نموني داخل ٿي سگهي زير زمين پاڻي پنڄويهه فت کان هيٺ هجي ان طرح جي زمينن کي صحتمند زمين چئي سگهجي ٿو.

جيتري حد تائين ملچنگ يعني زمين کي ڍڪڻ جي ڳالهه آهي اهو پڻ هڪ قدرتي عمل آهي ۽ اهو عمل ريسائڪلنگ جو عمل يعني

وڻاڻ جي پاڻ جي اهميت ۽ استعمال

ڪليم الله شيخ سينيئر سائنسٽ، ايگريڪلچر ريسرچ سينئر ٽنڊو ڄام

نامياتي مادي ڳرڻ ۽ سٺڻ سان نامياتي تيزاب (Organic acid) ٺهن ٿا. اها ڳالهه قابل ذڪر آهي ته وڻاڻ جي پاڻ کي زمين ۾ ڪليورڪٽ سان گرمي سبب ان مان امونيا ضايع ٿيندي رهندي. ان لاءِ ضروري آهي ته پاڻ کي زمين ۾ چٽي يڪدم هر ڏيئي زمين سان ملائڻ گهرجي.

آبادگار پاڻو! وڻاڻ جو پاڻ هر ٽئين سال 150 کان 200 مڻ في ايڪڙ يا هر سال ڪنهن به هڪ فصل ۾ 50 کان 70 مڻ في ايڪڙ يا وري هر فصل ۾ فاسفورس واري پاڻ جي وزن کان ٻيڻو. فاسفورس واري پاڻ سان چڱي طرح ملائي ڏيڻ گهرجي. ان سان فاسفورس جي فراهمي به وڌندي ۽ زمين جي اصلاح به ٿيندي.

زمين ٽن جزن جو مرڪب آهي. واري لٽ ۽ چيڪي زرڙا. انهن ٽنهي جي مختلف مقدار ۾ ملڻ سان زمين جون طبي ۽ ڪيميائي خاصيتن جو عمل دخل ٿئي ٿو. جيڪڏهن واري وارو حصو وڌيڪ هوندو ته ان زمين ۾ نيڪال تمام تيز هوندو ۽ جنهن سان خوراڪي جزا ۽ پاڻي ضايع وڌيڪ ٿيندو ۽ ٻوٽو پنهنجي کاڌ خوراڪ چڱي طرح حاصل ڪري نه سگهندو. اهڙي ريت جيڪڏهن زمين ۾ چيڪي مٽيءَ جا زرڙا وڌيڪ مقدار ۾ هوندا ته ان زمين جو نيڪال تمام گهٽ هوندو ۽ خوراڪي جزا گهڻن ۾ ٻوٽي کي وڌيڪ ڏکيائي ٿيندي. انهن سڀني مسئلن کي حل ڪرڻ لاءِ وڻاڻ جو پاڻ يا وري شگر مل جو باقيات وجهڻ سان زمين جون طبعي ۽ ڪيميائي صلاحيتون وڌنديون.

وڻاڻ جي پاڻ جو استعمال:

آبادگار پاڻو! وڻاڻ جو پاڻ زمين جو روح يا زندگي آهي. وڻاڻ جو پاڻ بيمار زمين لاءِ علاج آهي. ڪامياب زراعت لاءِ وڻاڻ جي پاڻ جو استعمال تمام ضروري آهي. پر ان پاڻ کي ٻين غلط طريقن جهڙوڪ؛ باهه ۾ ساڙڻ، ڳاري ڪرڻ وغيره ۾ استعمال ڪيو وڃي ٿو. وڻاڻ جي پاڻ ۾ 21 خوراڪي جزن جي موجودگي سان گڏوگڏ زمين جون ڪيميائي ۽ طبعي خاصيتون به سڌرن ٿيون.

آبادگار پاڻو! وڻاڻ جو پاڻ، خوراڪي جزن کي ضايع ٿيڻ کان بچائي ٿو ورنه اهو ڏٺو ويو آهي ته نائٽروجن تقريباً 50 کان 60 سيڪڙو ۽ فاسفورس 20 کان 30 سيڪڙو ٻوٽن کي حاصل ٿين ٿا. وڻاڻ جو پاڻ زمين جي خاصيتن جهڙوڪ؛ زمين جي بافت (Taxture)، ساخت (Structure) ۽ پاڻي جذب ڪرڻ جي صلاحيت کي وڌائي ٿو. ان کان علاوه زمين کي سخت ٿيڻ کان، زمين جي ڪارپ (pH) کي سڌاري ٿو. وڻاڻ جي پاڻ جي استعمال سان ڪلرئين زمينن جي اصلاح ٿئي ٿي. چاڪاڻ ته

نائٽروجن ۽ فاسفورس جي کوٽ جون نشانيون

فصلن جي خوراڪي گهرج پوري ڪرڻ لاءِ سڀ کان ضروري قدم آهي ته زمين جي پوکيءَ کان اڳ مٽي چڪاس ڪرائجي ۽ ليبارٽريءَ جي چڪاس نتيجن مطابق پاڻ ڏيڻ گهرجي. پر جيڪڏهن ائين ڪنهن سبب نه ڪري سگهجي ته پوءِ سفارش ڪيل پاڻ ڏجي ۽ فصل کي جاچپور هجي.

جاچ دوران جيڪڏهن فصل جا پن وچ کان چوٽيءَ جي طرف پيلا ٿيڻ لڳن ته سمجهجي ته فصل ۾ نائٽروجن کوٽ آهي ۽ هڪدم فصل کي يوربا پاڻ ڏيڻ گهرجي. اهڙي طرح جيڪڏهن بيٺل فصل جا پن واڱڻائي رنگ جا نظر اچن ته سمجهڻ گهرجي ته فصل کي فاسفورس پاڻ جي ضرورت آهي ۽ هڪدم ويجهي زرعي ڪارڪن سان صلاح ڪري فاسفورس پاڻ ڏجي.

زنڪ جي خوراڪي اهميت

ڊاڪٽر جھامن داس سوٽھڙ، ايگريڪلچر آفيسر، زرعي توسيع، ضلعو ميرپورخاص

زنڪ جي کوٽ جو شڪار آهن. پاڪستان ۾ 41 کان 47 سيڪڙو ڳوهرارين عورتن ۽ 39 سيڪڙو ٻارن ۾ زنڪ جي کوٽ ڏٺي وئي آهي.

کاڌي وارين شين ۾ زنڪ جو گهٽ هجڻ انهي جي ڪري آهي جو زمين ۾ آسانيءَ سان دستياب ٿيندڙ زنڪ جي کوٽ آهي. جيڪو زمين جي ڪاريد 8.5 کان مٿي هجڻ جي ڪري آهي. انهيءَ صورتحال کي ڏسندي زميندارن کي گهرجي ته اهي پنهنجي زمينن ۾ زنڪ جهڙوڪ، زنڪ سلفيٽ ۽ چيلينٽيڊ زنڪ وارا پاڻ استعمال ڪن. انهن جي استعمال لاءِ 3 ڪلوگرام زنڪ سلفيٽ يا چيلينٽيڊ زنڪ في ايڪڙ سفارش ڪجي ٿو. ٿوري مقدار ۾ هجڻ جي ڪري ان کي يوريا واري پاڻ سان ملائي استعمال ڪجي جيئن چڱي طرح سان يڪسان مقدار ۾ پکڙجي وڃي. زنڪ کي ڦوهاري جي ذريعي به استعمال ڪري سگهجي ٿو. ان جو مقدار 300 گرام في 100 ليٽر ۾ چڱي طرح سان ڳاري ان جو محلول فصل (ڪڻڪ، چانور، سرنهن، داليون، ڪاڇا وغيره) تي ڦوهارو ڪجي. جنهن سان نه صرف انسانن ۽ جانورن جي لاءِ غذا ۾ زنڪ جي کوٽ پوري ٿيندي مگر في ايڪڙ پيداوار ۾ پڻ اضافو ٿيندو.

زنڪ (Zn^{2+}) ڪيميائي عنصر آهي جيڪو هر ساهه واري انسان، جانور توڙي ٻوٽن جي پيدائشي عمل ۽ پيدا ٿيڻ کان وٺي زنده رهڻ تائين اهم ڪردار ادا ڪري ٿو. زنڪ قدرتي طور تي ساهه واري شيءَ جي جسم ۾ پيدا ٿو ٿئي. انهيءَ جي ڪري ضروري آهي ته ان کي خوراڪي ذريعي اضافي حاصل ڪيو وڃي.

زنڪ انسان جي جسم ۾ بيشمار ڪردار ادا ڪري ٿو جنهن ۾ جين جو اظهار، خمير جو عمل، فطري بچاءُ جو عمل، لحيات ناهڻ، ڊي-اين-اي ناهڻ، حياتياتي انسولن ناهڻ، زخم ڀرڻ، واڌ ويجهه وغيره. زنڪ ٻوٽن ۽ جانورن جي خوراڪ جي مختلف قسمن ۾ ملي ٿو.

ٻوٽن ۾ زنڪ جو مقدار مختلف زمينن جي حساب سان هوندو آهي جتي اهي ٻوٽا پوکيل هوندا آهن. جنهن زمين ۾ زنڪ جو مقدار وافر مقدار ۾ موجوده هوندو آهي اتي زنڪ جو مقدار هيٺين ريت هوندو آهي:

زنڪ	شيون
(ملي گرام في ڪلوگرام)	ڪڻڪ
28 کان 36	تر
67 کان 102	سرنهن
55 کان 65	ڪاڇا
38 کان 70	

جانورن ۽ انسانن ۾ وري زنڪ جو مقدار ان جي خوراڪ تي هوندو آهي. جيڪڏهن اهو گهڻي زنڪ واري خوراڪ استعمال ڪندا ته انهن جي جسم ۾ زنڪ جو مقدار پورو هوندو. جانورن جي مختلف شين ۾ زنڪ جو تعداد هن ريت آهي:

زنڪ	شيون
(ملي گرام)	جانورن جو گوشت
48 في ڪلوگرام	مچي
6 کان 24 في ڪلوگرام	ڪڪڙي جي آڻن ۾
0.6 في آڻو	ڪير
3 کان 6 في ڪلوگرام	

اڄڪلهه ڪاڌ خوراڪ ۾ زنڪ گهٽ هئڻ جي ڪري ترقي پذير دنيا جي 40 کان وڌيڪ ملڪن ۾ لڳ ڀڳ ٻه ارب ماڻهو



آبادگار پائرو اوهان لاءِ خاص پيغام

پاڻيءَ جي کوٽ تمام گهڻي وڌي وئي آهي جنهن کي نظر ۾ رکندي گهٽ پاڻيءَ تي پچڻ ۽ وڌيڪ مناعلي وارا فصل جهڙوڪ، ترن جي پوک، مڱن جي پوک، دالين جي پوک ۽ سورج مڪيءَ جي پوک ڪريو. هنن فصلن مان وڌيڪ پيداوار ۽ منافع حاصل ڪرڻ لاءِ زرعي توسيع سنڌ پاران خصوصي مشورا ڏيڻ جي مهتم شروع ڪئي آهي. مشورن ۽ معلومات لاءِ ويجهي زرعي توسيعي عملي يا آبادگار هيلپ لائين 03111646111 سان رابطو ڪريو.

ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات، آءِ سي ٽي زرعي توسيعي مرڪز

زرعي توسيع، زراعت کاتو، حڪومت سنڌ

زمين جي زرخيزي ۽ دالين وارا فصل

ڊاڪٽر اسلام الدين مجيد اٿو ۽ ميمونہ اسلام

مثال طور گوشت ۽ مچي اندر لحميات جو مقدار 8 کان 12 سيڪڙو آهي جڏهن ته دالين اندر 20.6 کان 28.2 سيڪڙو تائين آهي. انهي مان ظاهر ٿيو ته دالين ڪنهن به صورت ۾ مچي ۽ گوشت کان گهٽ نه آهن ۽ دالين واپرائڻ سان انساني صحت به نيڪ رهي ٿي ۽ ماڻهن اندر ٿولهه به نه ٿي وڌي. هاڻ ته امير ماڻهن به ان ڳالهه ڏانهن رخ ڪيو آهي ڇو ته انهن جي خوراڪي استعمال امير ماڻهن جو بلڊ پريشر ۽ شوگر ۾ واڌارو ڪيو آهي ۽ ڊاڪٽرن جي هدايت موجب دالين کي پنهنجي خوراڪ ۾ شامل ڪيو آهي. غريب ماڻهو لاءِ گهر اندر ٿوري به دال هجڻ سان پاڇي اندر پاڻي جو استعمال وڌائي سڄي گهر جو پورائو ڪري سگهجي ٿو ۽ ذاتقو به ساڳيو برقرار رهي ٿو.

سڄي سنڌ اندر دالين جي پوک ڪئي وڃي ٿي. پر اسان جا آبادگار دالين کي گهٽ اهميت ڏيڻ ڪري ٿوري ايراضي تي پوکين ٿا. عام طرح سان اتر ۽ لاڙ جا آبادگار سارين جي فصل جي پوسل تي دالين کي پوکين ٿا. جڏهن ته ٿر جا ماڻهو دالين جي پوک برسات جي پاڻي تي پوکين ٿا. جڏهن درياھ ۾ پاڻي جو چاڙهه ٿيڻ کانپوءِ لاڻ اچي ٿي ته پوءِ دريائي ڪڇي جا ماڻهو چڻا، مٽر ۽ مسور جي پوک ڪن ٿا. هن وقت مارڪيٽ اندر دالين جا اگهه پڻ وڌيڪ آهن. آبادگار انهي جو فائدو وٺي سگهن ٿا ۽ ٻيو ته دالين گهٽ عرصي ۾ تيار ٿيو وڃن، جهڙوڪ؛ سنڌيا مڱ سنڌ ڏينهن اندر يعني ٻن مهينن ۾ تيار ٿيو وڃن ۽ مڱن جي پوک بهار سانوڻ ۽ سرءُ ۾ ڪري سگهجي ٿي. دالين وارن فصلن کي گهٽ پاڻي جي ضرورت پوي ٿي. جيئن ته هن وقت آبادگار پاڻي جي کوٽ جي صورت ۾ پريشاني واري حالت ۾ آهن جيڪڏهن اهڙي صورتحال ۾ دالن کي اهميت ڏين ته گهٽ پاڻي ۽ گهٽ خرچ تي فصل ٿي سگهي ٿو ۽ دالين جي وڌيڪ اگهه هٽ ڪري کين فائدو به وڌيڪ ٿي سگهي ٿو.

جيترا به ڦرين وارا فصل آهن اهي زمين جي زرخيزي وڌائين ٿا. داليون به ڦرين وارين فصلن ۾ شامل آهن. دالين لڳائڻ سان زمين اندر نائٽروجن جو مقدار وڌي وڃي ٿو. ڇو ته دالين وارا فصل هوا مان نائٽروجن جذب ڪري پنهنجي پاڙن اندر جمع ڪن ٿا ۽ اها نائٽروجن پاڙن ۾ ڳوڙهين اندر موجود هوندي آهي. جڏهن ته دالين جا بچتو حصا زمين ۾ دبائڻ سان زمين جي زرخيزي کي وڌائين ٿا. ان کانسواءِ جيڪڏهن دالين جي بچتو حصن کي ملچ طور استعمال ڪجي ته انهي سان فصلن لاءِ پاڻي ڏيڻ جو مدو وڌي وڃي ٿو جنهن سان پاڻي جي بچت ٿئي ٿي. دالين جي فصل جي باقيات کي گڏ ڪري رکڻ سان مال جي چاري طور پڻ استعمال ڪجي ٿو. ٿر جا ماڻهو گوار، مڱ، موٽ، ارهڙ وارين دالين جي بچتو حصن کي مال لاءِ چاري طور استعمال ڪن ٿا. سنڌ اندر ربيع ۾ چڻا، مٽر، مسور ۽ سياري ۾ مڱ، ماش ۽ چونٽرا پوکيا وڃن ٿا. اسان جي آبادگارن کي گهرجي ته دالين جي فصلن جي پوک ڪن ۽ انهن کي وڪرو ڪري پنهنجي آمدني وڌائين. دالين جي ٻوٽن جي بچتو حصن کي مال جي چاري طور يا زمين اندر ملچ طور يا ساڻي پاڻ طور استعمال ڪن ۽ دالين جي بچن کي محفوظ ڪري رکي بچ طور پاڻ استعمال ڪن يا بچ وڪڻي ٺاڻو ڪمائي سگهن ٿا.

سنڌ اندر دالين جي پوک تمام پراڻي وقت کان ڪجي پئي. پر جيئن ته ماڻهن جي خوراڪي ترتيب بدلجڻ سان دالين کي گهٽ اهميت ڏني وڃي پئي ۽ ماڻهن جو ذوق ۽ ذاتقو وڌائڻ لاءِ ڪڪڙ ۽ مچي ڏانهن وڌيو آهي، جنهن سان مصالحيدار ٻوڙ پاجين جي استعمال سان ماڻهن اندر معدي جا مسئلا پيدا ٿيا آهن. هاڻ ڊاڪٽر مريضن کي تجويز ڏين پيا ته دالين جو استعمال روزانو خوراڪ ۾ ڪيو وڃي، ڇو ته داليون جلد هضم ٿين ٿيون ۽ دالين اندر لحميات جو مقدار گوشت ۽ مچي کان وڌيڪ آهي.

فصلن جي پيداوار ۾ سائي پاڻ جي اهميت ۽ فائدا

ڊاڪٽر اسلام الدين مجيد اٿو ۽ ميمونہ اسلام

ٽيون. انهن ٻوٽن اندر نامياتي مادو وڌيڪ هوندو آهي ۽ گڏوگڏ ٻوٽن کي گهربل خوراڪي جزا پڻ وڌيڪ مقدار ۾ موجود هوندا آهن ۽ انهن خوراڪي جزن جي ترتيب پڻ انهي طريقي سان آهي جنهن ترتيب سان ٻوٽن کي گهرجن مثال طور: نائٽروجن، فاسفورس ۽ پوٽاش جي گهرج فصلن کي وڌيڪ هجي ٿي ۽ ٻين خوراڪي جزن جي گهرج وچولي ۽ ڪجهه جزن جي گهرج ان کان به گهٽ هوندي آهي. سائي پاڻ اندر خوراڪي جزا ذڪر ڪيل ترتيب سان موجود هوندا آهن. سائي پاڻ جي استعمال سان زمين نرم ٿيو وڃي ۽ ان اندر پاڻي واري پوسل کي جهلي بيهڻ جي خاصيت وڌي وڃي ٿي. جنهن لاءِ فصلن کي وڌيڪ عرصي لاءِ پوسل ملي ٿي جنهن سان پاڻي جي بچت ٿئي ٿي. وارياسي ۽ ڪلراني زمين اندر نامياتي مادي وڌڻ ڪري سڌارو اچي ٿو. زمين اندر سانڀا وڌڻ تا جيڪي هاري دوست سڌجن تا ۽ زمين اندر بيڪٽريا جيڪي ٻوٽن جي پاڻن تائين خوراڪي جزا پهچائين ٿا. سائي پاڻ هٽڻ ڪري انهن جو تعداد پڻ وڌي ٿو جنهن سان ٻوٽا صحتمند رهن ٿا. گهرج موجب خوراڪي رسائي ٿئي ٿي.

سائي پاڻ جي استعمال لاءِ جن فصلن جي ضرورت پوي ٿي انهن مان سياري جا فصل برسيم، لوسٽ ۽ ڪجهه ملڪن اندر سنجھ، جڏهن ته اونھاري ۾ جنٽر، مگ، موٽ ۽ گوار کي سائي پاڻ طور استعمال ڪجي. انهي لاءِ جڏهن سائي پاڻ وارا فصل پوکي کانپوءِ تيار ٿين گلن اچڻ مهل انهن کي تريڪتر جي هرن وسيلي زمين ۾ دبائجي ۽ پوءِ هلڪو پاڻي ڏجي اهو عمل زمين اندر ٽن سالن تائين ڪرڻ سان زمين جي زرخيزي بحال ٿي ويندي ان کانسواءِ زمين اندر ٻين جي هڙين لڳائڻ سان چئن پنجن سالن تائين هڙي ڪيڙ کانپوءِ زمين جي زرخيزي تمام گهڻي وڌي وڃي ٿي. اهڙي زمين اندر ڪنهن به ڪيميائي پاڻ ڏيڻ جي ضرورت نٿي پوي.

(نوٽ: ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات سنڌ پاران ريڊيو پروگرام ۾ ڪيل ڳالهه ٻولهي)

اسان زمين مان فصل وسيلي پيداوار پراڻي وقت کان وٺندا رهيا آهيون. پر موت ۾ زمين کي ڪجهه به نه پيا ڏيون، جنهن جي نتيجي ۾ آهسته آهسته زمين جي زرخيزي ۾ گهٽتائي ايتري قدر اچي وئي آهي جو زمين اندر نامياتي مادو اڌ سيڪڙي کان به گهٽ وڃي رهيو آهي جڏهن ته ماهرن جي راءِ مطابق نامياتي مادو 5 سيڪڙو هٽڻ گهرجي جڏهن ته زمين جي ڪمزوري جي صورت ۾ آبادگارن ڪيميائي پاڻن جو سهارو ورتو آهي. جنهن ۾ فقط اهم خوراڪي جزا موجود آهن جهڙوڪ: نائٽروجن، فاسفورس ۽ پوٽاش وغيره يا وري ڪجهه اهي جزا جيڪي ٻوٽن کي تمام گهٽ مقدار ۾ گهربل آهن. جيڪي ڪيميائي پاڻ جي شڪل ۾ مارڪيٽ مان حاصل ٿين ٿا. آبادگار فقط ٻن ڪيميائي جزن جو استعمال وڌيڪ ڪن ٿا، جنهن ۾ نائٽروجن يوريا جي شڪل ۾ ۽ فاسفور ڊي اي پي طور استعمال ڪن ٿا. جڏهن ته گهٽ مقدار ۾ ڪيميائي پاڻ نه هٽڻ جي برابر استعمال هيٺ آڻجن ٿا. جنهن سان فصل جو وقتي فائدو ٿئي ٿو جڏهن ته زمين کي انهي جو ڪوبه فائدو نٿو پوي اهي ڪيميائي پاڻ بي خبري ۾ گهٽ وزن ۽ بي وقتا ۽ غلط طريقي سان استعمال ڪجن ٿا. جن جو زيان وڌيڪ ٿئي ٿو.

اسان جا آبادگار وڻاڻ جو پاڻ تجويز ڪرڻ تي استعمال ڪن ٿا، پر انهي جو مقدار تمام گهٽ هوندو آهي جنهن تي آبادگار اهو سوال ڪن ٿا ته اسان جي زمين جي ايراضي وڌيڪ آهي ان جي پيٽ ۾ وڻاڻ جو پاڻ تمام گهٽ آهي ۽ ڇا نامياتي مادي کي وڌائڻ لاءِ وڻاڻ جي پاڻ کانسواءِ ڪو ٻيو نعم البدل آهي؟ قدرت پاران انهي جو به انتظام ڪيل آهي، جنهن کان اسان بي خبر آهيون اهو آهي "سائو پاڻ"

سائو پاڻ انهي کي چئجي ٿو جيڪو ڪنهن به فصل جا حصا جيڪي نرم هجن ۽ انهن ۾ پنن جو تعداد وڌيڪ هجي، ٻوٽن جون سايون نرم ڏانڊيون، گونچ، پن ۽ پاڙون جن کي زمين اندر لڳائڻ سان ٿوري عرصي ۾ اهي پاڻ جي شڪل اختيار ڪن

ڪلراني زمينن ۾ گاه وارن فصلن جي پوک

زوهيب الرحمان بگهيو (ايگريڪلچر آفيسر زرعي توسيع سلطان آباد، ٽنڊوالهيار)

ڪلر گراس: ڪلر گراس هڪ اهم گاه وارو فصل آهي جنهن کي سيلائن سوائل يا اڇي ڪلرواري، سوڊڪ سوائل يا ڪاري ڪلر واري، وڌيڪ پي ايڇ ۽ پاڻيءَ جي هيٺ آيل زمينن ۾ پوکي سگهجي ٿو. ڪلر گراس کي پاڪستان ۾ لوڻ کان متاثر علائقن ۾ وڏي پئماني تي پوکيو وڃي ٿو. اهو انهن علائقن جو به حل ٿي سگهي ٿو، جتي واه جو پاڻي نه آهي ۽ زير زمين پاڻي پڻ لوڻيانو آهي. ڪلر گراس فطرت ۾ انتهائي ٿرموفيلڪ (گرمي برداشت ڪرڻ لائق) آهي ۽ پاڪستان ۾ جولاءِ ۽ آگسٽ جي گرم موسمن ۾ پوکي سگهجي ٿي. ان کي آسانيءَ سان بچ ۽ قلم ذريعي پوکي سگهجي ٿو. ڪلر گراس جي واڌ ويجهه لاءِ گهٽ غذائيت جي ضرورت هوندي تنهن ڪري لوڻ کان متاثر ۽ گهٽ زرخيز زمينن ۾ نائٽروجن شامل ڪرڻ کان سواءِ 3-4 ڪٽايون آساني سان حاصل ڪري سگهجن ٿيون. اونهاري جي موسم ۾ اڪثر ڪري پاڪستان ۾ گاه جي کوٽ رهي ٿي، ان ڪري هن فصل جي پوک تمام گهڻي پيداواري ٿي سگهي ٿي ۽ لوڻ متاثر ٿيل زمينن مان آمدنيءَ ۾ پڻ مدد ملندي. ڪلر گراس 3 مهينن جي عرصي دوران لڳ ڀڳ 3-4 ڪٽايون ڏيئي ٿي ۽ لوڻ جي اثر واري مٽي ۾ في ڪٽائي تي تقريباً 5-10 ٽن چارو في هيڪٽر تي مهيا ڪري ٿي. ڪلر گراس نه رڳو پوکيءَ هيٺ آڻڻ ۾ پر لوڻ کان متاثر زمينن کي بهتر بنائڻ ۾ پڻ مدد ڪري ٿي. پاڪستان ۾ ناقص زميني پاڻي جي استعمال جي ڪري زمين لوڻ جي ڪري خراب ٿي رهي آهي، تنهنڪري اسان کي اهڙي قسم جي گراس جي پوکي وڌائڻ لاءِ ڪجهه حڪمت عمليون ٺاهڻ گهرجن ته جيئن لوڻ واري زمينن کي بهتر بڻائي سگهجي.

روڊس گراس: روڊس گراس هڪ ٻيو قسم جو گاه آهي، جيڪو خاص ڪري لوڻ واري حالتن ۾ پوکي سگهجي ٿو. اهو لوڻ ۽ وڌيڪ پي ايڇ جي حالتن کي برداشت ڪرڻ جي صلاحيت رکي ٿو. روڊس گراس اڪثر ڪري آسٽريليا، پاڪستان ۽ هندستان ۾ ملي ٿو. اهو انهن علائقن ۾ پوکي سگهجي ٿو جتي آبهوا گرم ۽ خشڪ آهي. ان کي ڳري کان وچولي بناوت واري زمين تي پوکي سگهجي ٿو. هي نمي جي حالتن کي ترجيح ڏئي ٿو پر خشڪي دوران پڻ وڌندو رهي ٿو. روڊس گراس آسانيءَ سان بچ ذريعي پوکي سگهجي ٿو. ان جو بچ فيبروري کان اپريل تائين 6 ڪلوگرام في هيڪٽر جي حساب سان پوکي سگهجي ٿو. هي چارو انهن علائقن لاءِ به هڪ موزون اختيار ٿي

ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۽ پيداواري صلاحيت ڪيترن ئي عنصرن جي ڪري متاثر ٿيندي آهي ۽ انهن مان هڪ وڏو عنصر لوڻ جو دٻاءُ آهي. جڏهن زمينن ۾ لوڻ جو مقدار وڌي ٿو ته اهي ڪلراني زمينون بٽجي وڃن ٿيون. ڪلراني زمينون پوري دنيا ۾ پکڙيل آهن، پر انهن جي اڪثريت سڪي ۽ نيم خشڪ علائقن ۾ ملي ٿي، جتي 900 ملين هيڪٽرن کان وڌيڪ زرعي زمينون لوڻ جي مسئلي کان ڳري طرح متاثر ٿيون آهن (Urbina et al., 2015). عام طور تي ڪلراني زمينن جا 3 قسم ٿين ٿا. هڪ کي سيلائن سوائل يا اڇي ڪلرواري زمين چئبو آهي، جنهن ۾ حل ٿيندڙ لوڻن جو مقدار روت زون ۾ ڀريا زمين جي مٿاڇري تي وڌيڪ هوندو آهي، جيڪو ٻوٽن جي واڌ ويجهه کي روڪيندو آهي. ٻئي قسم کي سوڊڪ سوائل يا ڪاري ڪلرواري زمين چئبو آهي جتي مٿاڻي سگهندڙ سوڊيم جو مقدار وڌيڪ هوندو آهي. ٽيون قسم ٻن جو ميلاپ آهي، جتي حل ٿيندڙ لوڻ ۽ مٿاڻي سگهندڙ سوڊيم جو مقدار وڌيڪ هوندو آهي ۽ عام طور تي ان سيلائن سوڊڪ سوائل سڏيو ويندو آهي. جڏهن مٽي ۾ لوڻ جو مقدار وڌي ٿو ته اهو ٻوٽن تي ناڪاري اثر وجهندو آهي، جنهن ۾ ٻوٽن لاءِ پاڻي جي گهٽ دستيابي، سوڊيم ۽ ڪلورائڊ آئنز جو وڌيڪ استعمال شامل آهي، جيڪي آخرڪار فصل جي پيداوار کي گهٽ ڪن ٿا.

پاڪستان هڪ زرعي ملڪ آهي، جتي زراعت ملڪ جي موجوده جي ڊي پي ۾ 15 سيڪڙو کان وڌيڪ حصو ڏئي ٿي. پاڪستان جي ڪل جاگرافيائي ايراضي 79.61 ملين هيڪٽر آهي، جنهن مان اٽڪل 4.5 ملين هيڪٽر لوڻ کان متاثر ٿيل آهي. صوبن ۾ سنڌ تمام گهڻو متاثر آهي جتي 35 سيڪڙو آبپاشي واري زمين لوڻ کان متاثر آهي. ملڪ جي وڌندڙ آبادي هڪ طرف خوراڪ جي پيداوار تي وڏو دٻاءُ وجهي رهي آهي ته ٻئي طرف ڪلراني زمينن جهڙا مسئلا ملڪ جي خوراڪ جي پيداوار واري نظام کي متاثر ڪري رهيا آهن. گهڻو ڪري ڪلراني زمينون بنجر رهجي وڃن ٿيون، جيڪي نه رڳو خوراڪ جي پيداوار کي متاثر ڪن ٿيون پر غربت ۽ مهاڻگائي کي به وڌائين ٿيون. تنهن ڪري اهو تمام ضروري آهي ته ڪلراني زمينن کي صحيح نموني استعمال ڪيو وڃي ته جيئن انهن مان ڪجهه آمدني پڻ ٿي سگهي. گاه وارا ڪيترائي فصل آهن جيڪي زمين جي لوڻ کي ڪجهه سطحن تائين برداشت ۽ ڪلراني زمينن ۾ پوکي سگهجن ٿا. انهن مان ڪجهه هيٺ ڏجن ٿا.

انبن جي پوتن کي چانگه (pruning) جي ذريعي ترتيب ڏيڻ جو ضروري آهي؟

تحرير غلام سرور ڪيريو، پرنسپل سائيٽيسٽ/ڊائريڪٽر، هارٽيڪلچر ريسرچ سينٽر ميرپور خاص

چانگه (Mango pruning):

انبن جي پوتن جي چانگه اهو عمل آهي جنهن ۾ سمجھداري سان گڏ پوتن جون غير ضروري تاريخون جيڪي مسئلن جو باعث بڻجن ٿيون جهڙوڪ: سڪل، بيمار گھائون تاريخون وغيره، انهن کي وڌيو وڃي ٿو جيئن پوتن جي صحت سٺي ٿئي ۽ ان مان وڌيڪ پيداوار ملي سگھي. هر سال ضروري چانگه ڪرڻ سان پوتن ۾ روشني ۽ هوا جو گذر بهتر ٿئي ٿو ۽ ان سان نه صرف پوتا اندران ميوا (fruit) کڻن ٿا بلڪ اهي ميوا صحت مند ٿين ٿا ۽ انهن تي ڪيڙن ۽ بيمارين جو تدارڪ پڻ آسان ٿئي ٿو. اهڙي طرح، ميون جي پيداوار وڌيڪ ۽ معيار بهتر ٿئي ٿو. پوتن جي جسامت کي سنڀال (control) ڪرڻ سان پوتا هڪ ٻئي کي متاثر نه ٿا ڪن ۽ ان سان گڏوگڏ اهڙي طرح پوتن جو تعداد به وڌائي سگھجي ٿو ۽ ٿوري وقت ۾ چانگه سان باغ ڀرپور فصل جي لاءِ تيار ٿيو وڃن ٿا. زمين ۾ موجود تمام پوتا ڀرپور پيداوار پڻ ڏين ٿا ۽ ان سان ميوا پٽڻ پڻ آسان ٿئي ٿو.

انبن جي پوتن جي چانگه جا بنيادي اصول:

1. نمبر 1. پوتن جي جسامت کي محدود رکڻ لاءِ اهي سڀ تاريخون جيڪي پوتن جي محدود جسامت کان ٻاهر نڪتل هجن انهن کي کڻي ڇڏجي اهو عمل ميوي پٽڻ کان ٿورن بعد مڪمل ڪرڻ گھرجي جيئن ان کان پوئو تاريخن ۾ نئون ڦوٽهڙو ٿي سگھي.
2. پوتن جون سڪل، بيمار تاريخون وڌي ڇڏجن ان سان پوتن جي مٿان بيماريون گھٽ ڦهلجن ٿيون ۽ پوءِ اهي پوتا صحتمند ٿي وڃن ٿا.
3. پوتن جي چٽي ۾ سج واري پاسي کان روشن دان ٺاهيو وڃي ان سان پوتن جي اندر روشني وڃڻ شروع ٿي وڃي ٿي جيڪا نه صرف ڪيڙن ۽ بيمارين کي ختم ڪريو ڇڏي پر پوتا بهتر طريقي سان اندران ميوا جهليندا آهن جيئن ته هي عمل سردي ۾ به ڪري سگھجي ٿو.
4. زمين تي جيڪي به تاريخون لڳل هجن انهن کي وڌڻ سان پوتن جي هيٺان لڪل ڪيڙا ۽ بيماريون ختم ٿي وڃن ٿيون.
5. پوتن جي پاڙن ۽ تاريخن کي صاف ڪرڻ سان ڪيترائي جيت ختم ٿي وڃن ٿا جيڪي هتي سخت گرمي ۽ سردي ۾ پناهه وٺن ٿا. اهو عمل سردي ۽ گرمي جي شروعات ۾ ٿيڻ گھرجي.
6. ٿلهين وڍيل تاريخن تي فنجيسائيڊ دوا جو ليپ ٺاهي لڳائجي ۽ ننڍن زخمن تي فنجيسائيڊ دوا جو اسپري ڪجي.

سگھي ٿو جتي آبپاشي لاءِ رڱوڪارو پاڻي موجود آهي.

برسيم: برسيم هڪ تيزي سان اڀرندڙ اعليٰ معيار جي چاري جو فصل آهي، جيڪو گھڻو ڪري جانورن کي سبز چاري طور ڪارايو ويندو آهي. اهو جانورن کي پروٽين ۽ ٻيا معدنيات فراهم ڪري ٿو جيڪي جانورن جي صحت ۽ ڪير جي معيار کي بهتر ڪن ٿا. عام طور تي، برسيم پاڪستان ۾ زرخيز زمينن ۾ پوکيو ويندو آهي، پر ان کي لوڻ وارين حالتن ۾ به چاري جي طور تي پوکي سگھجي ٿو. پاڪستان ۾ ڪيترن ئي محققن دعويٰ ڪئي آهي ته لوڻ واري زمين کي استعمال ڪرڻ لاءِ برسيم جي پوک هڪ سٺي آپشن ٿي سگھي ٿي. ان حوالي سان ڪيترين ئي اين جي اوز پاران سنڌ جي ٺٽي ۽ بدين سميت ساحلي علائقن ۾ برسيم جي پوک کي فروغ ڏنو ويو آهي، جتي زمينن ۾ لوڻ جو وڌ هڪ وڏو چئلينج بڻجي ويو آهي. هنن اهو معلوم ڪيو آهي ته برسيم لوڻ جي ڪجهه سطحن کي برداشت ڪري سگھي ٿو ۽ لوڻ واري مٽي ۾ پوکي سگھجي ٿو. هتي اهو سمجهڻ تمام ضروري آهي ته لوڻ واري زمين ۾ بچ جي شرح صحتمند زمينن جي پيٽ ۾ ٿوري گھڻي هوندي آهي، جڏهن ته لوڻ واري زمين ۾ برسيم جي پيداوار زرخيز زمينن جي پيٽ ۾ گھٽ هوندي آهي. پر ان جي باوجود، اهو سٺو آهي ته لوڻ واري زمين مان ڪجهه آمدني پيدا ڪرڻ بجاءِ انهن کي بنجر ڇڏي وڃي ته جيئن هارين پنهنجي معيشت کي برقرار رکي سگھن. برسيم کي ساڻي پاڻ طور پڻ استعمال ڪري سگھجي ٿو جيڪو ڪجهه مقدار ۾ نائٽروجن کي مٽي ۾ شامل ڪري سگھي ٿو. هن جي پاڙن ۾ رائيٽروبيم بيڪٽيريا هوندو آهي جيڪو فضا مان نڪرندڙ نائٽروجن کي پوتن جي پاڙن ۾ شامل ڪري ٿو. ۽ جڏهن اهي پوتا مٽي ۾ شامل ڪيا ويندا آهن، اهو نائٽروجن پوتن جي استعمال لاءِ دستياب ٿي ويندو آهي. برسيم جي پوکيءَ مان نه رڱو آمدني ٿئي ٿي پر ان ۾ ڪلراني زمينن جي حالت کي به بهتر ڪرڻ جي صلاحيت آهي جيڪا لوڻ کان متاثر زمينن جي بحاليءَ ۾ مدد ڪري ٿي.

شوگر بيت يا چنڊر: شوگر بيت هڪ هالوفائٽ آهي جيڪو پوري دنيا ۾ لوڻ کان متاثر زمينن تي ڪاميابيءَ سان پوکيو وڃي ٿو. عام طور تي چنڊر کي سبزي جي فصل طور پوکيو ويندو آهي، جنهن ۾ زمين جي هيٺان وارو حصو صرف انسان کائين، جڏهن ته ان جي پنن کي جانورن جي چاري طور استعمال ڪري سگھجي ٿو. سٺي پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ هي فصل 15 آڪٽوبر کان 15 نومبر تائين پوکيو وڃي. هي فصل نه رڱو ڍورن جي چاري جون ضرورتون پوريون ڪرڻ ۾ مددگار ثابت ٿئي ٿو پر لوڻ کان متاثر حدن واري زمينن ۾ جتي بيوڪو به فصل پوکي نٿو سگھجي، ان جي موثر استعمال لاءِ پڻ مددگار ثابت ٿئي ٿو. ڳاڙهو چنڊر، چنڊر جو هڪڙو ٻيو قسم آهي جيڪو ڪلراني زمينن لاءِ هڪ ڪارآمد آپشن ٿي سگھي ٿو.

زمين ۾ پاڻي جي موجودگي معلوم ڪرڻ لاءِ رنگن ذريعي پاڻي جي بچت واري ٽيڪنالاجي

ابرار احمد مجيد اٿو، ڊپٽي ڊائريڪٽر، زرعي توسيع تعلقو ٽنڊوالهيار

جنهن وسيلي اها معلومات منتقل (transfer information) ڪري ٿو.

سينسر کي تقريباً ۱۵ ڪلاڪ تائين پاڻي ۾ ٻوڙيو اهي زمين مان پاڻي چوسيندا. جهڙي طرح زمين جو کڏو کوٽي مٽيءَ جو سيمپل (نمونو) کڻو ٿا، اهڙي طرح 12 انچن (هڪ فوٽ) جو کڏو کوٽي تن حصن ۾ ورهايو. زمين ۾ پاڻي جي حصي تائين هر هڪ 4 انچن ۾ ورهايو. اهڙي طرح چئن انچن تائين هر هڪ زمين مان 1، 2 ۽ 3 جا سيمپل کڻو. انهيءَ کان پوءِ سينسر کي واٽرن کي هيٺين طرح ڳنڍيو.



انهيءَ کانپوءِ رنگن واري ميٽر سان ڳنڍيو، جيڪو رنگن ذريعي ريڊنگ ظاهر ڪندو.



انهيءَ اي سي (EC) ميٽر ذريعي زمين ۾ پاڻي جي موجودگي بابت ڄاڻ حاصل ڪري سگهجي ٿي. اهڙي طرح فصل کي ضرورت مطابق پاڻي مهيا ڪري سگهجي ٿو ۽ پاڻي جي اجائي زبان کي روڪي پاڻي جي بچت ڪري سگهجي ٿي.

پاڻي جي بچت لاءِ سڀ کان پهرين زمين جي مٽي جي چڪاس تمام ضروري آهي. جنهن سان زمين جي اندروني بناوت ۽ خوراڪي جزن جي موجودگي ۽ کوٽ جي ڄاڻ ملي ٿي. انهيءَ کان پوءِ ليزر ليولر وسيلي زمين جي سنوٽ ڪجي، جنهن سان پاڻي جي بچت ٿئي ٿي. فصلن ۽ پاڇين لاءِ ڪريا ناهي پوکي ڪجي. ۽ انهيءَ کان علاوه پاڻي جي بچت وارا ٻيا طريقا استعمال ڪجن. هڪ تحقيقي رپورٽ مطابق بصر جو هڪڙو ٻوٽو پوري زندگي جي چڪر ۾ صرف هڪ ڪلو گرام پاڻي استعمال ڪري ٿو انهيءَ لاءِ بصر جي فصل کي ضرورت مطابق حساس مرحلن ۾ پاڻي ڏجي ۽ بصر جي پٽيءَ (ڳنڍ) کي ٻڌڻ کان بچائجي. انهيءَ لاءِ ڏانهن آبادگارن جو چوڻ آهي ته ”پٽي ٻڌي ڇڻ پئسو ٻڏو.“ اهڙي طرح ٻين فصلن ۾ به پاڻي بچت ڪري سگهجي ٿي.

پاڻي جي موجودگي معلوم ڪرڻ : ويتنگ فرنٽ ڊيٽيڪٽر

(Wetting front detector): دنيا جي 22 ملڪن ۾ هن اوزار

ذريعي پاڻي جي موجودگي کي معلوم ڪيو وڃي ٿو جنهن کي گرگت يعني سانڊي جيان رنگ بدلائڻ وارو اوزار چئجي ٿو. هي هڪ اي سي ميٽر آهي، جيڪو مختلف رنگ ڏيکاريندو آهي، جنهن مان زمين ۾ پاڻي جي موجودگي جي خبر پوي ٿي.

1. 0 کان 20 تائين رنگ ڪارو ڏيکاريندو، جنهن مان مراد آهي ته پاڻي موجود آهي.
2. 20 کان 40، 50 تائين رنگ سائو ڏيکاريندو، تنهن جو مطلب آهي ته پاڻي ٿورو آهي.
3. 50 ۽ ان کان مٿي تائين ڳاڙهو رنگ ڏيکاريندو، جنهن جو مطلب آهي ته پاڻي موجود نه آهي.

هن اوزار کي انٽرنيٽ سان ڳنڍي، پنهنجي زمين ۾ پاڻي جي موجودگي يا غير موجودگي جا انگ اکر (Data) حاصل ڪري سگهجن ٿا. اهڙي طرح پنهنجي زمين ۾ پاڻي جي ضرورت بابت جديد ڄاڻ حاصل ڪري سگهجي ٿي. انٽرنيٽ سان ڳنڍڻ لاءِ هر رنگ کي پنهنجو ڪوڊ ۽ اي ڊي - ID هوندي آهي.

سارين جي فصل جي رونبي متعلق سفارشون

دائريڪٽوريٽ زرعي توسيع لاڙڪاڻو ڊويزن

تي رڪي فرير ۾ اندر مريون ڳنجن جيڪڏهن تن چئن جاين تي فرير اندر مرائين جو سراسري تعداد 25 هجي ته يقينن سمجهو ته ايڪڙ ۾ 100,000 مريون لڳي رهيون آهن ۽ جيڪڏهن سراسري 20 مرائيون فرير ۾ اچن ٿيون ته في ايڪڙ روينيل مرائين جو تعداد 80,000 هوندو انهي کان گهٽ ۽ انهي تعداد کان وڌيڪ لڳل مرائيون گهٽ پيداوار جو سبب بڻجي ٿو. روايتي جنسن لاءِ 03 تيلا في مرائي لڳائڻ گهرجن جڏهن ته هائبرڊ جنسن لاءِ 02 تيلا في مرائي ڪافي آهن

رونبي جي شروعات هميشه هيٺاهين زمينن کان ڪرڻ گهرجي ائين نه ڪرڻ سان انهن زمينن مان اندران پاڻي پڙڪي ٻاهر نڪرندو جنهن سان لڳايل مرائين ۾ ساڙو ٿيندو.

مختلف جنسن جي رونبي ڪرڻ لاءِ صحيح وقت:

اري. 06. اري. 08 ۽ سدا حيات لاڙ جي علائقي ۾ پهرين جون کان جولائي جي پهرين هفتي تائين ۽ اتر سنڌ ۾ 15 جون کان 20 جولائي تائين رونبو ڪرڻ گهرجي جڏهن ته پاڇاڻيون جنسون سنڌ سڌار ۽ هائبرڊ ٻجن جو رونبو لاڙ واري علائقي ۾ جولائي جو سڄو مهينو جڏهن ته اتر سنڌ ۾ 25 جولائي کان 20 آگسٽ تائين رونبو ڪرڻ گهرجن.

اتر سنڌ جي شڪارپور ۽ شهدادڪوٽ جي علائقن ۾ باسمني چانورن جون جنسون باسمني. 515 ۽ سپر باسمني جنسون گذريل چند سالن کان لوڪل آبادگارن ۾ وڌيڪ اگهه ۽ پاڇاڻيون هجڻ ڪري مقبوليت ماڻي رهيون آهن هنن جنسن جو رونبو شڪارپور ۽ شهدادڪوٽ جي علائقن ۾ 15 جولائي کان شروع ڪرڻ گهرجي ۽ 10 آگسٽ تائين پورو ڪرڻ گهرجي.

آبادگار پاڻو رونبي دوران آبپاشي جو پاڻي فقط هڪ انچ هجڻ گهرجي روزانو پاڻي ڏيڻ گهرجي پاڻي جي سطح هڪ هفتي تائين هڪ انچ رڪجي جڏهن مرائيون پاڙهڻي چڙهي هلن ته آبپاشي جي پاڻي جي سطح وڌائي 03 انچ ڪرڻ گهرجي ان کان وڌيڪ نه هجڻ گهرجي وڌيڪ پاڻي جي سطح پاڻي جو زيان هوندي جنهن سان هن پاڻي جي سخت ڪوٽ واري صورتحال ۾ ٻيا آبادگار پڻ متاثر ٿي سگهن ٿا.

چانور اسان جي ملڪ جي پرڏيهي روانگي واپار ۾ ڦٽي کانپوءِ اهم فصل آهي جنهن مان لڳ ڀڳ ساليانو 02 ارب ڊالر اسان جي ملڪ جي پرڏيهي ناڻي جي ذخيرن ۾ اضافو ٿئي ٿو. في ايڪڙ پيداوار جي لحاظ کان اسان جو ملڪ دنيا جي ملڪن جي فهرست ۾ 08 نمبر تي آهي جڏهن ته اسان جي ملڪ جي موسم هن فصل جي لاءِ موافق ۽ بهترين هجڻ ڪري سارين جي فصل جي في ايڪڙ پيداوار وڌائڻ جي گنجائش موجود آهي. انهي لاءِ فصل جي پوکي جي مختلف مرحلن دوران صحيح نظرداري ڪري في ايڪڙ پيداوار وڌائي سگهجي ٿي جنهن سان مجموعو پرڏيهي ناڻو ڪمائي سگهجي ٿو ۽ ملڪي معيشت کي مستحڪم ڪري سگهجي ٿو.

آبادگارو پاڻو جيئن ته جولائي جو مهينو شروع ٿي چڪو آهي هن سال ملڪ ۾ آبپاشي جي پاڻي جي شديد ڪوٽ هلي رهي آهي اتر سنڌ ۾ آڳاٽين جنسن جا پيچارا تقريبن 20 کان 25 ڏينهن جا ٿي ويا آهن جيئن ئي شاخن ۾ پاڻي اچي رونبي جي تياري ڪجي، اهو ياد رکجي ته رونبي لاءِ سارين جو پيچارو 25 کان 28 ڏينهن کان وڌيڪ وڌون هجي، وڏي عمر جي پيچاري جون پاڙون زمين ۾ اونجهيون هجڻ ڪري پٽڻ سان زخمي ٿين ٿيون ۽ رونبو سان مرائين ۾ ساڙ پيدا ٿيندو.

اسان وٽ سارين جي گهٽ پيداوار جو اهم سبب في ايڪڙ ٻوٽن يا مرائين جو تعداد گهٽ هجڻ آهي جڏهن ته ماهرن طرفان سارين جي ٻوٽن جو في ايڪڙ تعداد اسي هزار کان هڪ لک هجڻ گهرجي.

انهي لاءِ سارين جي فصل جو رونبي ڪرڻ جو صحيح طريقو هيٺ بيان ڪجي ٿو.

اسان وٽ عام طور لس واري طريقي سان رونبو ڪيو وڃي ٿو جنهن سان في ايڪڙ گهربل ٻوٽن جو تعداد حاصل ڪون ٿو ٿئي يا ته في ايڪڙ ٻوٽن جو تعداد 80,000 کان به گهٽ ٿئي ٿو يا وري فصل گهاتو لڳائڻ سان فصل پچڻ وقت ڪري پوي ٿو ۽ هوا جو گذر نه هئڻ سبب جيتن ۽ بيمارين جي ور چڙهي ٿو وڃي جيڪڏهن فصل چڱو هوندو ته گهٽ ٻوٽن جي تعداد ڪري نتيجن گهٽ پيداوار ملي ٿي. انهي لاءِ آبادگار پاڻن کي گذارش ڪجي ٿي ته ڪاٺ جي ميٽر جو هڪ چوڪنڊو فرير ٺاهي ٻاري ۾ رونبي دوران رونبو ڪيل جاءِ

موسمياتي تبديلي جو زراعت تي اثر

سعید احمد تنيو ڊپٽي ڊائريڪٽر/ انچارج آف سي ٽي زراعتي خدمتن جو سب سينيئر لارڪائو

ڪمند جي سني پيداوار لاءِ اهم نڪتا

واجد علي هيڀسپاڻي، ڪمند جو تحقيقاتي ادارو ٽنڊو ڄام

- ڪمند جي پوک صحيح وقت ڪرڻ گهرجي.
- ڪمند پوکڻ وقت موسم ۽ آبهوا جو خيال رکڻ گهرجي.
- پوک زمين جي قسم موجب ڪرڻ گهرجي.
- ڪمند جي پوک چيڪي ۽ لٽيا سي زمين ۾ ڪرڻ گهرجي.
- زمين چڱي طرح تيار ڪجي جنهن ۾ اونها هر ۽ صحيح سنوت هجي.
- هر سال وڻاڻ جي پاڻ سان گڏ نائٽروجن، فاسفورس ۽ پوٽاش وارن پاڻن جو استعمال ضروري آهن.
- ڪمند جي پوک ۾ اوڙن جو فاصلو 75 کان 90 سينٽي ميٽر رکجي.
- علائقي وار ۽ شگر ملن جي ۽ تصديق ٿيل جنسن جي پوک ڪجي.
- پوک وقت آڳاٽين ۽ پاڇائين جنسن جو خيال رکن گهرجي.
- ڪمند جو بچ 9 کان 12 مهينن جي تازي پوکيل فصل مان حاصل ڪجي. جيڪو بيمارين کان پاڪ، صحتمند هجڻ ضروري آهي.
- سفارش ڪيل مقدار موجب 80 کان 120 مٺ يا 35 کان 40 هزار پڻ کان تن اکين واريون ڳريون في ايڪڙ لڳائڻ گهرجن.
- ڪمند جي فصل کي وقت سر پاڻي ڏيڻ گهرجي.
- گندگاهه جو خاتمو وقت تي ڪجي.
- لٽ ٺهڻ وقت پاسن تي مٽي چاڙهڻ جو عمل ڪجي ته جيئن فصل کي ڪرڻ کان بچائي سگهجي.
- ڪٽائي صبح وقت ۽ زمين سان ملائي ڪرڻ گهرجي ۽ جنسن مطابق آڳاٽي ۽ پاڇائين جنسن مطابق ڪرڻ گهرجي.
- وڏيل ڪمند کي 24 ڪلاڪن اندر مل موڪلڻ گهرجي.

جي هڪ ٿيلهي ۽ ليف فولڊر لاءِ لمبا سائهلوٿرين 400 ملي لٽر جي حساب سان ڏيڻ سان ليف فولڊر يا پڻ ويڙهو جي حملي کي روڪي سگهجي ٿو. اچي پني واري جيت جيڪو نيسر وقت کان سنگ بچڻ تائين ٿي سگهي ٿو انهيءَ لاءِ امبدا ڪلورايڊ جو ڦوهارو ڪجي يا فصل ۾ هوا جي گذرڻ جو بندوبست ڪرڻ سان پيداوار جي ٿيندڙ نقصان کان بچي سگهجي ٿو.

موسمياتي تبديليون دنيا ۾ وڏي اٿل پٿل جو سبب بڻجي رهيون آهن. زراعت انساني کاڌ خوراڪ جو ذريعو به متاثر ٿي رهيو آهي. زراعت ۾ چانورن جي فصل کي هڪ جداگانا حيثيت حاصل آهي. سنڌ ۾ چانورن جو فصل لاڙڪاڻي ڊويزن ۽ ٺٽو بدين واري علائقي ۾ ٿيندڙ فصل الڳ مقام حاصل ڪيل آهي. تازو موسمي تبديلين جي ڪري پاڻي جي شديد ڪوت جي ڪري آبادگار هڪ طرف پريشاني جي عالم ۾ پوکيءَ جي متبادل طريقن ڏانهن واجهائي رهيا آهن ته ٻئي طرف ملڪ ۾ پاڻ جي قيمتن جي وڌڻ ڪري في ايڪڙ پيداوار جي ڪوت جو مسئلو درپيش آهي.

چانورن جي فصل کي عموماً پربل زمين واري پاڻيءَ جي طريقي سان فصل ڪيو ويندو آهي جيڪو خود ماحولياتي آلودگي جو سبب بڻجي ٿو جو بينل پاڻيءَ ۾ هڪ سائي الرجي جو پيدا ٿيڻ ڪري آڪسيجن جو گهٽجڻ ۽ ميٿين گيس جو خارج ٿيڻ ڪري به گرميءَ جي درجه حرارت وڌجڻ جو سبب ٿي پوي ٿو جنهن ڪري سائنسدانن آبادگارن کي سڌو بچ پوکڻ ۽ گهٽ پاڻي ڏيڻ جا تجربا ڪري صلاح ڏين ٿا ته هڪ ته بيجاري پوکڻ ۾ وقت به بچي ٿو مزدوريءَ جيڪا بيجاري کي منتقل ڪرڻ لاءِ گهريل آهي سا به بچي پوي ٿي ۽ پاڻي جي بچت به 60 سيڪڙو ٿي ٿي.

انهيءَ لاءِ ساريءَ جي فصل کي پوکڻ لاءِ زمين جي سنوت ڪري 2 هر ڏئي بچ 6 ڪلو کان 7 ڪلو في ايڪڙ ناڙيءَ وسيلي يا پت ڪري پاڻي ڏيڻ گهرجي.

چٽيل بچ جي پڻ ڏينهن کان پوءِ گند مار زهر Pandimethine 400ml في ايڪڙ ڏيڻ سان جيڪي گندگاهه جا بچ زمين ۾ هوندا اهي نه ڦٽندا جنهن سان پيداوار ۾ اضافو ڪري سگهجي ٿو. سارين جي فصل جي پوکڻ کانپوءِ 25 ڏينهن بعد هڪ ٻوري ڊي اي پي اڌ ٻوري يوريا اڌ ٻوري پوٽاش ڏيڻ گهرجي، پوکائي کان 35 ڏينهن بعد 6 ڪلو زنڪ في ايڪڙ ڏيڻ گهرجي ۽ پاڻي 2 انچ کان 3 انچ هر روز جي حساب سان ڏيڻ گهرجي. فصل جڏهن 50 کان 60 ڏينهن جو ٿئي ته جيت ۽ بيمارين جو هر روز معائنو ڪرڻ سان پيداوار ۾ خاطر خواهه اضافو ڪري سگهجي ٿو. ڏانڊي واري جيت لاءِ ڪارٽيپ 4 جي

ڪونپٽ: ٿر جو هڪ ڪارائتو وڻ

ڊاڪٽر جھامن داس سوٽھڙ، ايگريڪلچر آفيسر، زرعي توسيع، ضلعو ميرپور خاص

ٿر جيئن ته هڪ ريگستاني علائقو آهي، جتي جي آبهوا خشڪ ۽ گرم آهي. ٿر ۾ ساليانو 200 کان 250 ملي ميٽرن تائين برسات پوندي آهي، جيڪا ڪونپٽ جي واڌ ويجهه توڙي وجود لاءِ مفيد آهي. هي وڻ هر قسم جي موسمي شدت جهڙوڪ: خشڪساليءَ، 45⁰ سينٽي گريڊ تائين گرمي پد، تيز هوائن، وارياسين ۽ پٿريلين زمينن ۽ گهٽ پاڻيءَ تي به ڪاميابيءَ سان ٿئي ٿو.

ڪونپٽ جو وڻ قد ۾ 15 ميٽر ڊگهو ٿئي ٿو. ان جون پاڙون تمام هيٺ زمين ۾ کٽل هونديون آهن، جن ذريعي هي وڻ زير زمين پاڻي استعمال ڪندو آهي ۽ مسلسل ڏڪارن دوران به نه سُڪندو آهي. حڪيمن موجب ڪونپٽ جي پاڙن مان مختلف بيمارين جهڙوڪ: دستن، پرميل يا جريان وغيره جون دوائون ٺهن ٿيون. اهي پاڙون نرم ۽ ڊگهيون ٿينديون آهن، جن مان ٿري مارو، ولوڙڻ لاءِ منڊيٽڙا ۽ پاڙن جي چوڏن مان رسيون ٺاهيندا آهن، جيڪي انتهائي مضبوط ٿينديون آهن.

ڪونپٽ جي پوکي ٻن طريقن: بچ ذريعي يا تاري لڳائڻ ذريعي ڪري سگهجي ٿي، پر زرعي ماهرن موجب بچ جي ذريعي نرسريون لڳائڻ وارو طريقو وڌيڪ ڪامياب ۽ مؤثر آهي. ان لاءِ مارچ ۽ اپريل مهينن ۾ بچ جي مدد سان نرسري تيار ڪرڻ گهرجي. ان کانپوءِ سانوڻيءَ جي برساتن دوران زمين ۾ 3 ڪعب فوٽن جا کان 10 فوٽن جي فاصلي تي کڏا کوٽي، انهن ۾ مٽي، واريءَ ۽ وڻ جو پاڻ هڪجيتري مقدار ۾ ملائي، اهي کڏا پوري ڇڏجن ۽ پوءِ نرسريءَ وارن ٻوٽن کي اُتي منتقل ڪجي، پوءِ اُنهي ٻني ۾ ٻيا فصل جهڙوڪ: ٻاجهر، گوار، موٺ، مڱ، چوٽرا وغيره پڻ پوکي سگهجن ٿا.

ڪونپٽ ناڻي وارو وڻ آهي، جنهن مان ملندڙ ڪونٽر ۽ لاک توڙي ڪانيون وڪڙي ٿر جا هزارين مارو روزگار ڪمائيندا آهن. هي وڻ جڏهن 4 سالن جو ٿيندو آهي، ته ڪونٽر ڏيڻ شروع ڪندو آهي. ڪونٽر، ڪونپٽ جي ٿڙ ۽ تارين جي اندروني نسن

ٿر، جتي جي جمالياتي حُسن تي دنيا رشڪ ڪري ٿي، تنهن ۾ جتي مور جي توڙ ۽ چوٽيلين جي پيلهڙن جا منظر موجود هوندا آهن، اُتي ٿر جا وڻ به رنگ ڀرنگي گلڙن ۽ مڇر جو پهراڻ ڍڪائي، اُن خطي کي دنيا آڏو خوبصورت خطو ڪري نروار ڪن ٿا. ٿر جي اهڙن وڻن ۽ ٻوٽن ۾ ڪنڊيءَ، چار، گونپٽ، آڪ، ٻوه، پير، گُگراڻ ۽ ٻيا ڪيترائي وڻ ۽ ٻوٽا مشهور آهن، پر هن مضمون ۾ گونپٽ جي قدامت ۽ اُن جي فائدين جو ذڪر ڪجي ٿو.

گونپٽ جو وڻ، ٿر جي اڪثر ڀٽن، پاساڙن ۽ پوسرڪن ۾ قطارن جي صورت ۾ هوندو آهي. ڀٽن جي ٻنهي پاسن کان اهڙيون نه کٽندڙ قطارون اسان ٿر واسين کي ڄام شوري جي يوڪلپٽس جي ڊگهي قطارن کان وڌيڪ سُهڻيون ۽ پياريون محض اُن ڪري لڳنديون آهن، جو اُنهن ۾ مڇر جي ٿڌي ۽ ڌرتيءَ مان ٿئي نڪتل خوشبوءِ موجود آهي، ۽ ٽاڪ ناڻي ٿر جا پڪي: جهرڪيون، ٻاٻيا ۽ تاڙا، ڪونپٽ جي گهاتن وڻن ۾ پياريون ٻوليون ٻولي، ماحول کي ميناڄ بخشيوندا آهن. سچ پچ گونپٽ جو وڻ، ٿر جي قدرتي ۽ جمالياتي حسناڪيءَ جي نڪار جو وڏو ذريعو آهي. اُن لاءِ ئي ته اياڙ چيو آهي ته:

پون ٿا نوان گنڊ گنڊير
پتن تي وري گر ڪنيا ڪونپتن...

ڪونپٽ، ٿر جو هڪ عام ۽ انتهائي ڪارائتو وڻ آهي، جنهن جو انگريزي نالو Gum Arabic ۽ نباتاتي نالو *Acacia senegal* آهي. هي وڻ Fabaceae جي ڪٽنب سان واسطو رکي ٿو جيڪو اصل ۾ سوڊان کان هتي پهتل آهي. ڪونپٽ، سوڊان جي صحرا ۾ ڪوئٽر جي پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ پوکيو ويندو آهي. اُن کان سواءِ هي وڻ اوڀر ۽ ڏکڻ آفريڪا جي خشڪ علائقن: عُمان، انڊيا، مصر، آسٽريليا وغيره ۾ به ٿيندو آهي، ۽ پاڪستان ۾ اڪثر ڪري ٿر جي واريءَ جي ڀٽن ۽ پاساڙن ۾ عام نظر ايندو آهي.

ڪوئيٽ نومبر کان پنهنجا پن چائڻ شروع ڪندو آهي، ۽ فيبروريءَ جي آخر تائين سمورا پن چڙهي ويندا آهن ۽ پلڙا/ ٿوتيا باقي رهندا آهن. سنڌ جي مشهور مزاحمتي شاعر حليم باغيءَ، انهن ٿوتين ۽ پلڙن کي پنهنجي شاعريءَ ۾ هن طرح استعمال ڪيو آهي:

ڪٽ ڪٽ ڪوئيٽ ٿوتيا چائيا، ڪٽ ڪٽ لامن لڏڪن پلڙا،
ڏس ته گگهيڙي ڳاڙهي ٿي آ، ڳاڙي جا ٿيا ڳاڙها ڳلڙا،
گولاڙو به چار سان بڪجي، پن پن پيٽا ڏئي ٿو چلڙا،
هاڻ هنيلا هوڏي پريتم، چو نه آئين تون ريسارو...
ڪوئيٽ جي ساون پنن ۾ 20 سيڪڙو ساون پلڙن ۾ 22 سيڪڙو ۽ سُڪي چڙيل پلڙن ۾ 20 سيڪڙو پروٽين شامل هوندي آهي. ڪوئيٽ جي بچ ۾ سٺپ هوندي آهي، جنهن مان ماهرن موجب صابن ۽ دوائون ٺاهي سگهجن ٿيون.

ڪوئيٽ ماحول دوست وڻ آهي، جيڪو تيز هوائن ۽ طوفانن جو بچاءُ ڪرڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪري ٿو. ڪوئيٽ جا سمورا حصا جهڙوڪ: پن، تاريون، ٿڙ، پلڙا ۽ پاڙون ڪارائتا آهن. هي هوائن کي روڪڻ سان گڏ مال جي چاري جو مکيه ذريعو آهي. ٿڙ جا اُٺ ۽ چوپايو مال ڪوئيٽ جي پنن ۽ پلڙن کي شوق سان کائيندو آهي.

ٿڙ ۾ جيئن ته ٻارڻ لاءِ ڪاٺيون استعمال ڪيون وڃن ٿيون، ان ڪري 75 سيڪڙو ڪاٺيون ڪوئيٽن جي چانگ ڪري حاصل ڪيون وڃن ٿيون. ڪوئيٽ مان هر، پاچار يون، ڪيڙون ۽ ٻيا زرعي اوزار ٺاهيا ويندا آهن، جيڪي نهايت جتادار ٿيندا آهن. ان کان سواءِ ٿڙ ۾ ڪوئيٽ جي ڪاٺين مان مال متاع لاءِ واڙا، چيرا ۽ مٽهيون ٺاهيون وينديون آهن.

الميو اهو آهي ته ٿڙ ۾ جهنگلي ٻوٽن ۽ وڻن کي وڌيڪ پوکڻ جي بجاءِ انهن کي ختم ڪيو پيو وڃي. ٿڙ ۾ گهٽ برساتن پوڻ ڪري خشڪالي ٿئي ٿي، ۽ تيز هوائن لڳڻ دوران زمين جو ڪٽاءُ وڌي وڃي ٿو. ۽ اهڙيءَ ريت اها زمين آهستي آهستي بنجر بڻجي وڃي ٿي، اها زمين پوءِ زراعت لاءِ غير موثر ٿي پوندي آهي. ان لاءِ ٿڙ ۾ ڪوئيٽ جي واڍيءَ تي پابندي هڻڻ سان گڏ، اُن جي پوکي ڪري، ٿڙ جي زمين جي زرخيزي بحال ڪرڻ لاءِ قدم کڻي سگهجن ٿا. اُن ڏس ۾ ٿڙ جي زراعت کاتي کي ڪوئيٽ جي نسل ڪشيءَ کي روڪڻ سان گڏ ڪوئيٽ جي واڍيجهه لاءِ جوڳا اُڀاءُ وٺڻ گهرجن.

مان وهي ٻاهر نڪرندو آهي. اهو سُڪڻ کانپوءِ پيلي رنگ جي ڳوڙهي جي صورت ۾ جمع ٿي ويندو آهي. ڪوئيٽ جو 4 کان 5 سال جو هڪ وڻ ساليانو 3 کان 7 ڪلوگرام ڪوئٽر ڏئي سگهي ٿو پر ٿڙ ۾ سراسري طور 100 گرام کان به گهٽ ڪوئٽر ڏيندو آهي. ڪوئيٽ ٿڙيءَ ۽ خشڪ موسم ۾ وڌيڪ ڪوئٽر ڏيندو آهي. ڪوئيٽ جيترو موسم جي دٻاءُ ۾ هوندو يا خوراڪ جي جزن جي ڪوت ۾ هوندو، اوتري ڪوئٽر جي اُڀت وڌيڪ ڏيندو آهي. ڪوئٽر کي ٻاهرين ملڪن تائين پهچائي وڌو ناٿو ڪمائي سگهجي ٿو. ڪوئٽر جي پيداوار وڌ ۾ وڌ سوڊان ۾ ٿئي ٿي، جتي هر سال 40000 کان 50000 ٽن ڪوئٽر درآمد ڪري ناٿو ڪمايو وڃي ٿو، ۽ عالمي منڊيءَ ۾ ڪوئٽر جي قيمت 300000 روپيا ٿي آهي.

ڪوئٽر جي وڌيڪ پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ گرميءَ جي موسم ۾ يا ٿڙيءَ ۽ خشڪ موسم ۾ جڏهن ٻوٽو گهڻي دٻاءُ ۾ هوندو آهي، تڏهن هٿرادو طريقي سان ڪنهن تيز ڌار واري اوزار سان ٿڙيا ٿڙيءَ ۾ گت هڻي، 10 کان 20 سينٽي ميٽرن تائين ڊگها ۽ 3 کان 4 سينٽي ميٽرن تائين ويڪرا چوڏا لاهي ڇڏجن. ته 4 کان 6 هفتن دوران انهيءَ هنڌ تان رس وهڻ لڳندو آهي، ۽ پوءِ اهو رس سُڪي ڪوئٽر ٺهي پوندو آهي. جنهن بعد رس وهڻ بند ٿي ويندو آهي.

ڪوئٽر، پاڻيءَ ۾ ڳرندڙ هوندو آهي، جيڪو مختلف قسمن جي مٺائين، شربت، ڪٽمڙن، دوائن، رنگن ۽ چيڪنڊڙ ڪوئٽر ٺاهڻ ۾ ڪتب ايندو آهي.

ڪوئيٽ، جون کان آگسٽ تائين هجر ۽ پور جهليندو آهي، جن ۾ جيئن جي مدد سان ٽرچ جو عمل ٿيندو آهي، ۽ سيپٽمبر کان نومبر تائين مڇر مان پلڙا تيار ٿيندا آهن، جيڪي گهاٽين ڦرين جي صورت ۾ هوندا آهن. انهن کي چوپايو مال ڏاڍي شوق سان کائيندو آهي. اُهي پلڙا، ٿڙ جي ڏٺ ۾ به شمار ٿين ٿا، ڇو ته ڏڪار جي ڏينهن ۾ ٿڙ جا ماڙو انهن پلڙن کي دال جي نعم البدل طور پچائي، گهگهريون ٺاهي کائيندا آهن، جيڪي نهايت لذت ڏينديون آهن. ڪوئيٽ جو بچ Orthodox خاصيتن وارو آهي، ان ڪري جيڪڏهن ٿڙيءَ ۽ خشڪ جڳهه تي 7 کان 10 سالن تائين رکبو ته به خراب نه ٿيندو آهي ۽ اُن ۾ وڏي عرصي تائين بچ ڦٽڻ جي خاصيت برقرار رهندي آهي. هڪ اندازي موجب ڪوئيٽ جي هڪ ڪلوگرام پلڙن ۾ 8000 کان 19000 ڊالڻا بچ جا هوندا آهن.

گوار جي ڪامياب پوک

ڊاڪٽر جهانم داس سوٽنٽر، ايگريڪلچر آفيسر، زرعي توسيع، ضلعو ميرپورخاص

بي. آر. 2017، بي. آر. 2021،

ازري. سليڪشن، ٿر بين وغيره

ڪاميابي سان پوکيون وڃن ٿيون.

پوکيءَ جو وقت: گوار جو فصل 15

فيبروري کان 15 جولاءِ تائين پوکي

سگهجي ٿو جنهن جو دارومدار ان جي

استعمال تي آهي. گوار جو فصل فيبروري ۽ مارچ بطور سائي پاڇي لاءِ، اپريل کان جولاءِ وارن مهينن ۾ سائي پاڇي ۽ چاري لاءِ ۽ مئي کان جولاءِ جي مهينن ۾ بچ طور پوکي لاءِ موزون وقت آهي. گوار جولاءِ کانپوءِ پوکڻ سان واڌ ويجهه ۽ پيداوار تي اثر پوي ٿو. چاڪاڻ ته پوکي جي 60 ڏينهن کانپوءِ جيڪڏهن گهميل موسم يا صبح جي وقت ماڪ پوڻ هن فصل جي لاءِ هاجيڪار ثابت ٿئي ٿي. ٿر سميت ٻين باراني علائقن ۾ گوار جي ڪاڇي پوکي اڪثر ڪري چوماسي وارين برساتن تي ڪئي ويندي آهي.

پوکيءَ جا طريقا: وارياسي زمينن ۾ برسات وسڻ کانپوءِ گوار جي بچ کي سڌو سنئون ناڙي ڪيو ويندو آهي، جنهن زمين ۾ جيڪي مٽي جو مقدار وڌيڪ هوندو آهي، اتي ڪيريا ٺاهي، ان تي 6 انچن جي فاصلي سان چنگي ڪئي ويندي.

آپاشي: گوار جو فصل خاص ڪري چوماسي جي برساتن تي پوکيون وڃن ٿيون جتي نهر جو پاڻي موجود نه آهي. جيڪڏهن نهر جو پاڻي موجود آهي ته هن کي 3 کان 4 پاڻين جي ضرورت پوري ٿي جيڪو ڪيرين ذريعي ڏنو ويندو آهي.

گوار جو لاڀارو: گوار جو فصل پهريئن ڏينهن کان وٺي ساڻو ۽ شاداب رهي ٿو. پوکيءَ جي 45 ڏينهن کانپوءِ اهو ٻوٽو گل جهلڻ شروع ڪندو آهي. گوار جو ٻوٽو پڇڻ تائين گل ۽ ڦرهيون جهليندو رهندو آهي. ان دوران سايون ڦريون پٽي انهن کي سائي پاڇي طور ڪتب آندو وڃي ٿو. پوکيءَ جي 90 کان 100 ڏينهن بعد عام طرح نومبر جي مهيني ۾ جڏهن ماڪ يا ڪوهيرو پوڻ جي ڪري هو ٻوٽو پنهنجا پن ڇاڻڻ شروع ڪندو آهي ۽ نتيجي طور ٻوٽن ۾ ڦرهين جهلڻ وارو عمل به گهٽجي ويندو آهي. ان وقت گوار جي فصل کي هٿن سان لاڀارو ڪرڻ شروع ڪجي. پوءِ پتيل گوار کي 5 کان 10 ڏينهن تائين پاتارن جي شڪل ۾ سڪڻ لاءِ ڇڏي ڏجي. پوءِ انهن پاتارن جون ڀريون ٻڏي ميڙي هڪ هنڌ سٽي جي صورت ۾ محفوظ ڪيو وڃي. پوءِ محفوظ ٿيل گوار کي ڌڪن سان گڏي بچ ۽ گوار تي هوا جي مدد سان الڳ ڪجن يا ٿرشر جي مدد سان گوار صاف ڪجي.

آپت: گوار جي ڊاٽن جي هڪ ايڪڙ مان سراسري 5 کان 10 منڻ تائين آپت لهندي آهي. مگر سٺي انتظامڪاري ۽ سار سنڀال ذريعي گوار جي وڌ پيداوار 25 منڻ في ايڪڙ تائين به حاصل ڪري سگهجي ٿي.

گوار گهٽ پاڻي تي ٿيندڙ ڦرين وارو اهم فصل آهي، جيڪو عام طور تي برساتن جي موسم ۾ پاڪستان جي خشڪ علائقن جهڙوڪ: ٿرڪا ۽ چولستان ۽ ڪوهستان ۾ پوکيو ويندو آهي. پاڪستان کان سواءِ دنيا جي ٻين ملڪن جهڙوڪ: ڀارت، آفريڪا، برازيل، آسٽريليا ۽ آمريڪا جي رياستن ۾ پڻ پوکيو وڃي ٿو. گوار جو سائنسي نالو (Cyamopsistetragonoloba L) آهي ۽ Leguminaceae ڪٽنب سان تعلق رکي ٿو. جڏهن ته گوار چاري طور ڪتب اچن کان سواءِ ٺاڻو ڪمائيندڙ فصل طور پڻ وڏي اهميت رکي ٿو. هي فصل تمام گهٽ پاڻي ۽ پاڻ وغيره جي استعمال سان به وارياسي زمين تي آسانيءَ سان ٿئي ٿو.

گوار جي پوک مختلف مقصدن لاءِ جهڙوڪ: مال جي چاري، پاڇيءَ، زمين جي سائي پاڇي ۽ هن جي بچ مان گوار گم ٺاهڻ لاءِ ڪئي ويندي آهي. ان ڪري گوار پنهنجي سڃاڻپ ۾ صنعتي استعمال واري حيثيت رکي ٿو. هڪ اندازي موجب دنيا ۾ پيدا ٿيندڙ گوار جو لڳ ڀڳ 95 سيڪڙو برصغير ۾ ٿئي ٿو. گوار ۾ لحياتي مادو تقريبن 35 سيڪڙو ملي ٿو. جيئن ته گوار پوکي کانپوءِ ايتري گهڻي ڌيان طلب فصل نه آهي، ۽ نه ئي گهڻي پاڻ وغيره جي ضرورت پوندي اٿس. ان ڪري هاري هن فصل کي هاري، زمين ۽ ماحول دوست فصل پڻ چئي سگهجي ٿو.

آبهوا: گوار هڪ خشڪ آبهوا وارو فصل آهي. جيڪو 25 کان 45 ڊگري سينٽي گريڊ تي سٺي پيداوار ڏيڻ وارو فصل آهي. گوار اڪثر ٿر جي خشڪ علائقن ۾ برسات جي موسم ۾ پوکيو ويندو آهي جتي سراسري 250 ملي ميٽر کانگهٽ برساتون پونديون آهن.

زمين جي چونڊ، ان جي تياري ۽ پاڻ جو استعمال: گوار جي پوک لاءِ وارياسي کان وچولي قسم واري زمين، جنهن ۾ پاڻيءَ جو هيٺ گذر آسان هجي. اهڙي زمين گوار جي فصل لاءِ موزون آهي. جتي زمين ڪجهه لتياسي هوندي آهي، اتي پهريئن به يا تي هر ڏٺي پتر پيچي ۽ زمين کي سنوت ڀر آڻجي، ان کانپوءِ ناڙي ڪجي. جيڪڏهن زمين وارياسي آهي ته ان ۾ سڌي سنئين ناڙي ڪئي ويندي آهي.

گوار جي فصل کي ڪيميائي پاڻ جي ضرورت گهٽ پوندي آهي. جيڪڏهن زمين ڪمزور آهي ته ان ۾ 15 کان 20 گاڏيون وٽاڻ جو پاڻ 25 ڪلو نائٽروجن، 40 ڪلو فاسفورس ۽ 40 ڪلو پوٽاشياڻ استعمال ڪجي.

گوار جون جنسون: گوار جي مکيه جنسن ۾ بي. آر. 90، بي. آر. 99،

ڪيميائي زهرن جي استعمال جا نقصان ۽ بچاءُ

غلام قادر مگريو، ايگريڪلچر آفيسر زرعي توسيع سانگهڙ

زهرن جي شروعات:

زرعي زهرن جي شروعات (DDT) جي ايجاد سان 1939ع ۾ ٿي. ان کانپوءِ سائي زرعي انقلاب (Green Revolution) 1960ع واري عرصي ۾ زرعي زهرن جو تمام گهڻو استعمال ٿيو شروع ٿيو. جنهن سان هڪ طرف زرعي پيداوار ۾ ته اضافو ٿيو پر ٻئي پاسي انهن ڪيميائي زهرن ۽ پاڻن جي تمام گهڻي ۽ اڻ سوچي استعمال جي ڪري انساني صحت تي تمام گهڻا هاجيڪار اثر شروع ٿي ويا. دنيا جڏهن تحقيق ڪئي ته خبر پئي ته ڊي ڊي ٽي زهر آرگينوڪلورين (orgno chlorine) گروپ سان واسطو رکي ٿو. هن گروپ ۾ بيون ڊاءِ ايلڊرين (Eldrin) ايلڊرين (Dieldrin) ۽ بي ايچ سي (BHC) جهڙا خطرناڪ زهر به هئا. تحقيق مان ثابت ٿيو ته هي زهر تمام گهڻا خطرناڪ آهن ۽ انهن جو اثر 15 کان 50 سالن تائين زمين اندر باقي رهي ٿو. هر زهر پاڇين ۽ ميوون تي استعمال ڪرڻ بلڪل غلط آهي. انهن جي استعمال سان ماڻهن ۾ ڪينسر، هيپاٽائيس ۽ ٻين خطرناڪ بيمارن ۾ تمام گهڻو اضافو ٿيو. پوءِ آمريڪا ڊي ڊي ٽي تي 1972ع ۾ پابندي هڻي ڇڏي. پر پاڪستان سميت ٻين غريب ملڪن ۾ ڊي ڊي ٽي 2001ع تائين عام جام استعمال ٿيندو رهيو.

ڪيميائي زهرن جا گروپ:

1. **آرگينوڪلورين (Organo chlorine):** هي گروپ تمام خطرناڪ زهرن تي مشتمل آهي جهڙوڪ DDT, BHC, Eldrine, Di-eldrine etc.
2. **آرگينوناسفٽ (Organophosphate):** عام طور تي او پي (OP) گروپ جي نالي سان مشهور آهي. پڪين، نوريٽزن، پاڻي وارن جاندارن لاءِ تمام خطرناڪ آهي. هن گروپ مان به ڪافي زهرن تي پابندي لڳي چڪي آهي.
3. **ڪارباٽ (Carbamates):** ڪمند ۽ سارين ۾ استعمال ٿيندڙ زهر ڪاربوڊيورن (Carbofuran) به هن گروپ سان تعلق رکي ٿي. هن زهر جو

اثر ڪجهه ڪلاڪن کان وٺي ڪجهه مهينن تائين رهي سگهي ٿو. هن گروپ جون خاصيتون او پي گروپ سان ملندڙ جلندڙ آهن.

پائراٿرائيڊس (Pyrethroids):

هي زهر هٿرادو طريقي سان ٺاهيل آهن پر هن جون خاصيتون قدرتي طور ملندڙ (Pyrethrum) جيڪا ڪرائي سينٽيمر ٻوٽي جي گلن مان ٺاهي وڃي ٿي. سان ملندڙ جلندڙ آهن. هن گروپ جون هڪ هزار کان وڌيڪ قسم مارڪيٽ ۾ موجود آهن. هي زهر ڪافي سخت آهن ۽ دوست جيتن ماکيءَ جي مک ۽ کير پياريندڙ جانورن لاءِ خطرناڪ آهن.

4. نيونيڪٽونائيڊ (Neonectonides):

هي گروپ نيو ڪيمسٽري تي مشتمل آهي جيڪو اڄڪلهه عام استعمال ٿئي ٿو. هن گروپ جي زهرن جو اثر هڪ ڏينهن کان وٺي ستن ڏينهن تائين رهي ٿو. هي زهر پڪين ۽ کير پياريندڙ جانورن لاءِ گهٽ نقصان ڏيندڙ آهي.

5. بائيولاجيڪل پيسٽيسائيڊ (Biological Pesticide):

هي گروپ تمام گهڻو ماحول دوست گروپ آهي. جنهن ۾ جاندار شين مان ڪيميڪل ٺاهيا وڃن ٿا. مثال طور، ڪينولا آئل ۽ بيڪنگ سوڊا ملائي ڪري جيتن تي ڪنٽرول ڪجي ٿو. بي تي B.T. ڪاٽن به هڪ بيڪٽيريا آهي جيڪو ڪپهه ۾ شامل ڪيو ويو آهي. پاڪستان بيورو آف اسٽيٽسٽڪس مطابق 188.98 ملين ڊالرن جا زهر پاڪستان ٻاهران گهرائي ٿو.

زهرن جي بنا سوچي سمجهي ۽ بنا ضرورت استعمال جي ڪري اسان جي ماحول، زمين، پاڻي، هوا، انسانن ۽ جانورن تي خطرناڪ اثر ٿي رهيا آهن. قدرتي طور فصلن ۾ لڳ جو عمل ڪرائڻ وارا جاندار جهڙوڪ؛ ماکيءَ جي مک ۽ ٻيا دوست جيت به تيزي سان ختم ٿي رهيا آهن. انسانن ۾ خطرناڪ بيمارين جهڙوڪ؛ ڪينسر، ڪاري ڪامڙ، جگر، گڙدن جو فيل ٿيڻ، چمڙي جي بيمارين، عورتن جي جنسي صحت سُنڊيڻ، حمل جي ضايع ٿيڻ سميت تمام گهڻن بيمارين ۾ اضافو ٿي ويو آهي.

پاڇين جي اهميت وڌائڻ جا سونهري اصول

ابرار احمد مجيد ڏاڻو ڊپٽي ڊائريڪٽر، زرعي توسعي تعلقو ڏنڊوالهيوار

پاڇين جي اهميت هڪ اهڙو طريقو ڪار آهي جنهن وسيلي آبادگارن کي پوکي کان وٺي لاپاري کان پوءِ واري تيڪنالاجي "پوسٽ هارويست تيڪنالاجي" تائين جاڻ فراهم ڪئي وڃي ٿي. ان کان پوءِ پنهنجي پيداوار جي درجہ بندي ڪري بهتر مارڪيٽ جي ڳولا ڪري آبادگار کي بهتر اڳهه ڏياريا وڃن ٿا. اهڙي طرح پيداوار پنهنجي آخري گراهڪ تائين پهچي ٿي.

پاڇين جي اهميت کي بهتر بنائڻ لاءِ بهتر پيداواري تيڪنالاجي، نئين جنسن، صحت مند زمين ۽ پوکي سان گڏ بهتر لاپاري کان پوءِ واري تيڪنالاجي جو هئڻ تمام ضروري آهي. انهيءَ سان گڏ بهتر مارڪيٽنگ نظام گڏيل ڪميونٽي وارا طريقڪار لازمي آهي، جنهن وسيلي آبادگار گڏجي پنهنجي پيداوار مان بهتر اڳهه حاصل ڪري سگهن ٿا.

انهي سڄي نظام يا طريقو ڪار ۾ گهٽ پيداواري جاڻ، مبل مين ۽ ڪميشن ايجنٽ جي موجودگي، مارڪيٽ تائين رسائي، درجا بندي نه ڪرڻ ۽ گڏيل ڪميونٽي نظام جو نه هئڻ جهڙا مسئلا اچي وڃن ٿا. انهيءَ کان علاوه گهٽ پيداوار، خراب ڪوئالٽي، گهٽ اڳهه، اڻپورا وسيلا، واپاري، گراهڪ جي پسند ناپسند شامل آهي.

پاڇين جي پيداوار وڌائڻ جا ڪجهه سونهري اصول هيٺ ڏجن ٿا:

1. پاڇين جي اهميت وڌائڻ جو پهريون اصول اهو آهي ته "گراهڪ" شين جي اهميت ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪري، چاڪاڻ ته گراهڪ ئي شين جي ڪوئالٽي جي تعين ڪري ٿو. جنهن سان پيداواري شين کي موٽ ملندي.
2. پاڇين جي اهميت وڌائڻ لاءِ "واپاري" جو اهم ڪردار آهي. واپاري شين جي ڪوئالٽي ۽ اڳهه وڌائڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪري ٿو.
3. پاڇين جي اهميت وڌائڻ ۾ "هاري" جو به اهم ڪردار آهي. هاري ٻين هارين کان مختلف ڪم ڪري پنهنجي پيداوار جي اهميت ۽ ڪوئالٽي ۾ بهتري آڻي ٿو.
4. پاڇين جي اهميت وڌائڻ لاءِ واپاري جي ڳولا ڪري جيڪو هاري جي بهتر پيداوار کي ساراهي ۽ ان جي قدر قيمت وڌائڻ هر طرح سان سهڪار ڪري، جنهن سان هاري کي پيداوار جا سنا اڳهه ملندا.
5. پاڇين جي اهميت وڌائڻ لاءِ بهتر ماڻهن جي چونڊ ڪريو جيڪي فارم جي پيداواري صلاحيت ۽ ڪوئالٽي بهتر بنائڻ ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪن.
6. مارڪيٽ توڙي واپارين وٽ پنهنجو اعتماد بحال رکڻ سٺي ساڪ رکندڙ آبادگار مارڪيٽ يا واپارين کان سنا اڳهه حاصل ڪري ٿو.

ماحول دوست طريقا:

1. جيتن جي ضابطي جي گڏيل حڪمت عملي (IPM) تي عمل ڪيو وڃي.
2. جيتن ۽ بيمارين جي سڃاڻپ ڪرڻ تمام ضروري آهي.
3. نقصان ڏيندڙ جيتن ۽ فائديمند دوست جيتن جي تعداد جو صحيح اندازو لڳائڻ ۽ پوءِ فيصلو ڪرڻ ته ڪهڙو طريقو استعمال ڪجي.
4. زهر تي وڃڻ کان پهريائين ٻيا طريقا جهڙوڪ؛ حياتياتي طريقو جنهن ۾ دوست جيتن جي ڪارڊ جو استعمال ڪرڻ (ٽرائڪوگرام، ڪرائيسوپا ۽ ليڊيبرڊ پستل وغيره).
5. بي تي (BT) ڪپهه ۽ ٻين قوت مدافعت رکندڙ جنسن جو استعمال ڪرڻ.
6. يورپا ياڻ جو گهٽ استعمال يا مناسب استعمال ڪرڻ.
7. ڪيڙن لاءِ جنسي ڦٽن (Pheromonetrap) جو استعمال ڪرڻ. هي آمريڪن، چٽڪري، گلابي ڪيڙن، ليف مائينر ۽ ميووي واري مک لاءِ تمام گهڻو ڪارآمد آهن.
8. فصلن جي وارڻ ڪرڻ.
9. مختلف رنگن جهڙوڪ پيلو، نورو، اڇو جا ڪارڊ يا ڪپڙو لڳائڻ ۽ هن جي مٿان گريس / ڪنٽور لڳائڻ. هن تي رس چوسيندڙ جيت چڪجي ايندا ۽ چنڀڙي پوندا.
10. زهر جو استعمال آخري هٿيار طور ڪرڻ گهرجي.
11. ماحول دوست ۽ دوست ڪيڙن کي گهٽ نقصان ڏيندڙ زهر جي چونڊ ڪرڻ.
12. ڦٽي وارا فصل جهڙوڪ؛ باجهر ۽ سرهنن وغيره فصلن جي چوڌاري لڳائڻ گهرجن.
13. هٿرادو ٺاهيل ٻوٽن جا ڳار استعمال ڪرڻ جهڙوڪ؛ نم جي پٺن ۽ نمورين جو ڳار ڦوهارو ڪرڻ، نارنگي ۽ ليمي جو تيل، سفيد/بيد مشق جي پٺن جي ڳار جو ڦوهارو ڪرڻ، ادرڪ ۽ ٿوم، ٿوڻ، ٿڌي پاڻي ۽ لوڻ جو ڦوهارو ڪرڻ.
- مٿي ڏنل هٿرادو ڳار خاص ڪري گهريلو واڙي تي پوکيل (Kitchen Garden) لاءِ تمام گهڻو مفيد آهن.
- زهرن جي استعمال کان اڳ ۾ سوچي سمجهي يا ڪنهن ويجهي زرعي توسيعي ماهر کان صلاح وٺي پوءِ ڪو فيصلو ڪجي ته بهتر ٿيندو.